

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK SOKOLSKÉ

OBCE v AMERICE.

ROČNÍK XXXXI.

CHICAGO, ILL., 15. ČERVENCE 1919.

ČÍSLO 7.

JSME VOLNI ZAS . . .

BYLY doby, kdy jsme snili
o té naší svobodě,
ale dospět za ní k cíli
nechávali náhodě.

Rázná hesla, plané fráze
zněly tužbám velkým vstříc,
aby zas žil národ blaze
byla vůle a nic víc!

Slzy hořké prolévány
nad tou naší porobou —
ale skutky na vše strany
byly prázdnu nádobou . . .

Všechny ústrky a rány
snášeli jsme klidně dál —
národ "holubičí" zvaný
stále k nebi nařikal:

"Bože, s vírou v tebe tři sta
roků nesem' podruží —
necht' si katan rány chystá,
naděj v tebe utuží !

K Bílé Hoře putovaly
každoročně zástupy
v naději, že naše žaly
do nebes se nakupí.

Že z nich vzejde naše spása,
svobodnou zas bude zem,
slepý mládenec jak hlásá
dobré vůle Čechům všem —

Havlíček tu rukou smělou
rozžeh' ve tmě pochodeň:
"Národ budiž pilnou včelou,
marných slz je nehoden!

Jenom práce, skutky smělé
bud' tež zbrani jedinou —
ku předu se vzdorem v čele
za tou naší otčinou!"

Vzkvétlo simě utěšené,
padl s ním náš hrdina —
duch však jeho národ žene,
k boji síly napíná . . . !

A tu sílu Sokol tuží
od základů stále výš,
pod prapory jeho muži
vedou národ k cíli blíž . . . !

Dlouhá cesta, půl století,
zápas těžký dokonán —
pokolení naše třetí
volně dýše — Čech je pán!!

Všechno hoře, utrpení
dnešní dobou skončeno,
otrokem víc lid náš není,
svobodu má za věno!

Svobody pochodeň k nebi
rudým plamem olápolá —
bez pomoci nebe že ji
zdvihla paže Sokola!!!

Jarka.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS SOKOLSKÉ OBCE V AMERICE.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the Sokol Union of America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Editor:

JARKA KOŠAŘ, 1928 S. 63rd Court, Berwyn, Ill.

Tiskový výbor: Dr. K. Neuman, Aug. Raisler, M. Brichta, 2551 So. Turner Ave., Chicago, Ill.

SUBSCRIPTION \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně Do ciziny \$1.25

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázku, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru S. O. A., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k této a jiné musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

JELIKOŽ v poslední době ozývají se hlasy nespokojenosti se směrem a tendencí našeho orgánu, hlavně pak s názory jeho pořadatele a Výkonného Výboru Sok. Obce, jsem povinen v zájmu dobré vůle a součinnosti pracovníků všech, v zájmu zdárného postupu našeho celku objasnit stanovisko naše v nynější době.

Sokolstvo dle zásad vyjádřených ve svém programu jest organisací ryze národní, pečující o tělesný vývoj a pokrok myšlenkový, duševní a mravní všeho lidu českého—tedy všech tříd a stavů bez ohledu na jich politické, sociální neb náboženské přesvědčení. Při tom však jakožto organisace pokroková přidržuje se zdravých směrů svobodomyšlných a sociálních, bez nichž žádnou ideu, směřující ku povznesení a blahu lidstva, dnes naprosto nelze řešiti. Na tyto směry a proudy narážíme všude, kam za pokrokem chceme spěti a proto těmito proudy přirozeně musíme vésti loď naši ku konečnému cíli — do přístavu, kde bratrství, láska, rovnost a volnost prapory své týčí. Tot' program náš sokolský a dle něho tudíž řídíme všechny kroky naše, sledující při tom rozvážně a opatrně události a poměry vládnoucí v celém našem národu. Dle toho jsme buď' agresivní (výbojní), aneb tolerantní (snášenliví), nikdy však opresivní (utiskující) neb dokonce ovládající, jelikož idea sokolská má vychovávat, sušlechtovat a ne panovat. Vládu ponecháváme jiným, vycházejíce z toho stanoviska, že každá vláda, byť i sebe lepší, ustupuje po čase vládě jiné a tím též usu-

puje do pozadí i směr a ideje její, kdežto Sokolstvo jest určeno k tomu, aby stále postupovalo s vyhráněním svých idejí ku předu bez ohledu panovačnosti — zkrátka aby žilo stále, sloužilo lidu a ne snad s přežitými idejemi zapadlo do minulosti. Proto ideje své přispůsobuje a rozšiřuje zdravými a pokrokovými směry, jak toho právě doba přítomná káže. Tak na příklad, co stačilo Sokolstvu v létech šedesátých, nevystačovalo již ani v létech devadesátých a docela ne v nynější době, kdy idea sokolská musela na bedra svá naklásti tolik nových úkolů, aby kráčet mohla s duchem doby. Ale tímto rozšiřováním svého programu aneb přispůsobováním zdravých idejí v program sokolský není nijak míněno, že by Sokolstvo mělo výhradně propagovati jakoukoliv, třeba i sebe lepší ideu, sloužící jen jistým vrstvám neb určité straně. Sokolská myšlenka ve své podstatě zavrhuje ve svém středu uvnitř ba i na venek každý třídní, politický, sociální neb náboženský boj. Ona slouží všemu lidu, celému národu, jehož blaho a prospěch má jen na zřeteli a ne prospěch pouze jedné třídy, neb jedné strany.

Proto v dnešní době převratu, kdy jedná se v československé republice o součinnost celého národa, tudíž o svornou práci všech tříd a vrstev jeho bez ohledu na politické, sociální neb náboženské přesvědčení jednotlivců neb celých skupin, aby zabezpečeny byly pevné základy a forma budoucího našeho svobodného státu mezi kulturními národy, Sokolstvo jako přední stráž národa nemůže a nesmí dovoliti, aby v řadách jeho rozvířil se třídní boj, aniž aby z řad jeho boj podobný byl posilován a tak tříštěna byla v zárodku svorná dnešní práce, kterou má celý národ náš na zřeteli. A v tak důležité chvíli, v tak vážné době jako dnešní, není Sokolstva nedůstojno, jak leckde nám nadhazují, když ono podává ruku svoji ku svorné práci na prospěch národa živlům a stranám s ním nesouhlasícím, neboť ono věrno poctivým svým zásadám, nikomu nic neberouc, samo si nic bráti nenechá, aniž třebas jen dočasně dopustí k tomu, aby sleveno bylo z přesně vytčených zásad jeho.

Dnes doba žádá poctivost, upřímnost a přímost každého přesvědčení, však prostého všeho fanatismu aneb dokonce terrorismu, jímž násilím se přesvědčení druhému vnucuje. A proto taky jako pořádku a kázni milovní nemůžeme a nehodláme trpěti ve svých vlastních řadách jakékoliv příznaky živlů podvrtných, otrávených zhoubným bolševismem, který ukázal se býti horším anarchismu, a připomínáme na tomto místě, že Sokolstvo americké učiní již příslušné kroky, aby v zárodku podobných živlů co nejdříve se zbavilo než nakazi se chorobným tím zjevem řady naše. Komu nestačí naše poctivé zásady bratrství, rovnosti a volnosti, ten ať raději odstoupí ze řad našich, neboť v nich není pro něj žádoucího místa.

Pokud osobních útoků na pořadatele tohoto listu se týče, připomínám, jak při nastoupení

svém jsem byl prohlásil přímo a nepokrytě, že vodítkem mi bude v mém postavení: Celek vše — osoba vedlejší! Jako Jarka Košar jsem zásadně, — třeba bych to plnou hubou neřval do světa — neznaboh a zastánce právě a upřímné svobodomyšlnosti, poctivého socialismu bez fanatismu a vášně bezohledné a vše ničící, jak dokázal jsem svými články, básněmi a řečmi při různých význačných příležitostech a jak dokazuji zároveň svým jednáním a skutky. Byl jsem povždy přítelem, ctitelem a zastáncem Dělnických Amerických Sokolů se zřetelem na průkazy dosavadní slibné práce jejich a proto tím více překvapuje, že ze řad jejich ozývají se hlasy, jež dávají tušiti, jakoby poctivý dosud socialismus jejich byl nakažen bolševismem. Mé osobní citění a přesvědčení, třebas i proti srsti bylo, musí se podříditi ve všem všudy zodpovědnému úkolu pořadatele, který jest povolán k tomu, aby hájil směr a zásady celku a ne snad pouze svoje osobní. A právě tak, ač byl jsem mluvčím bývalé Župy Fugner-Tyršovy, nemohou ode mne očekávati mnozí bratři, že jako pořadatel použiju svého vlivu a moci, abych fedroval bývalé její jednoty na úkor druhých. Má povinnost jest sloužit celku bez ohledu a protekce na kohokoliv, a jestliže členstvo s konáním mých povinností není spokojeno, já milerád ustoupím jinému—však dokud stojím na místě vykázaném, budu hájit jenom zájmy naší Sokolské Obce!

Na zdar!

KU OBESLÁNÍ VII SLETU všesokolského v Praze roku 1920. zvolený výbor Sokolské Obce v Americe zahajuje již přípravné práce, aby zastoupení naše bylo v pravdě důstojné na-

šeho celku. Šťastná a nejvýš případná myšlenka bratra Čermáka, vyslati náš dorost do Prahy, aby v kolébce českého Sokolstva poznalo to pravé rašení a české citění a z něho čerpalo poznatky a posily pro budoucí jeho práci v našich řadách v této zemi a připoutalo tak jej trvale k nám, nalezla jistě všude ohlasu, a proto očekáváme, že Župy i podržené jich jednoty budou úsilovně pracovati k tomu, aby podobné zastoupení naše uskutečnily. Náklad k tomu bude siče nemalý, ale při horlivé a obětavé agitaci i skály se prolomí a jednoty naše uvědomělé, jimž záleží na dorostu jako budoucí jich opory, vynaloží všechnu práci k tomu, aby umožnily vypravení co možno největšího počtu schopných dorostenců. Máme před sebou skoro celý rok a tu je třeba chopiti se účinných prostředků ku získání předem k tomu nutných financí a zároveň povolanými silami zahájit svědomitou průpravu těch, kdož budou do Prahy vysláni.

Vedle dorostu obého pohlaví usnesl též Ústřed. Technický Odbor vyslati reprezentační družstvo závodní, jemuž by připadlo za úkol hájiti čest naší Obce na poli tělocvičném, najmě závodním. A tu připomínáme, že bude to jediné vybrané družstvo z nejlepších borců našich, kteří budou muset před odjezdem prodělati nejméně 14denní společný nácvik v Chicagu, neb po případě v New Yorku dle okolností, a že žádná Župa, aniž jednota nebude zastoupena svým družstvem samostatným. Chceme všechnu práci, pili a prostředky vynaložiti na obeslání hlavně dorostu a jednoho vzorného družstva borců za celou naši Obec. A proto očekáváme, že Župy i jednoty s plným pochopením soustředí všechnu svoji energii na toto společné a zároveň důstojné zastoupení naše.

J. Pelikán v "Sokole".

ČESKÁ REVOLUCE.

KAŽDÝ DĚJ a každý čin od nepatrného pohybu paže, až po ztroskotání velkých říší, má tři hlavní údobí: myšlení (popud), konání (přprava) a uskutečnění (provedení). A tak i naše česká revoluce musila nutně projíti těmito třemi údobími a úlohou historika bude aby jasně a přesně vymezil, odkud a kam sahají tato údobí a které síly, osoby i myšlenky byly vedoucími a rozhodujícími v určitém čase.

My dnes, prožívající poslední období české revoluce (a v tom ne neklameme, neboť revoluce není dosud ukončena), nejsme v patričním odstupu od událostí, které ji připravovaly, a proto nelze nám správně hodnotiti vliv určitých myšlenek na vývoj věci. Přece však a to je naši povinností, můžeme alespoň vydati svědectví o tom, co prožíváme a jak věci vidíme jako součastníci, a tak usnadniti pátrání historikovo.

Tolik dnes jest jisto všem, že nebyly to hlavně a jediné politické strany, které českou revoluci provedly, a že nebyly to pouze politické myšlenky, které připravily půdu k převratu, vyjímaje snad pokrokové hnutí let devadesátých, které však nemělo rozhodujícího vlivu na politiku našeho národa v dobách minulých. A nebyl to ani nepochitický socialism, který by snad byl mohl platně přispěti k zúrodnění půdy k revoluci. Mám dojem, že skryté zdroje revoluční síly dlužno hledati přímo mimo tuto oblast myšlenkovou, ano mám za to, jestliže se někdo kdy ve svých pracích nejvíce přiblížil ku zdrojům těchto sil, byl to sám prezident Masaryk svým vědomým navazováním na českou minulost předbělohorskou a na všelidské doklady českého žití v ní.

Česká revoluce po mém soudu kotví v ideách naší minulosti, ale není to jen ona, která odtud pramení, je to celý světový převrat, který v plném rozsahu a dosahu byl vysloven česko-bratrstvím.

Jestliže je pravdou toto tvrzení pak nejvíce k uskutečnění naší revoluce přispěly ony snahy, které v nové době vědomky či nevědomky působily ve směru oživení starých českých myšlenek. A tu nemohu jinak, než v Sokolství viděti do jisté míry pokračování česko-bratrství. Povím, proč.

Naše bratrství není napodobením francouzského hesla rovnosti, aniž pouští se na pole vyrovnání hospodářských protiv, jako německý socialism. Ono jest česko-bratrským, neboť snaží se všechny protivy vyrovnati ne revolucí, ne násilím, ne organizací, ale upřímnou láskou. Bratrská láska, tedy více než rovnost, jež proniká celým dílem Tyršovým, je ideou naší minulosti a zůstává i v nové době ideou speciálně naší.

Ovšem ti, kdož zřeli v Sokolství především výchovu těla a jenom jako vedlejší výsledek též jistou část mravnosti, byli vzdáleni tohoto navazování na třistaletou minulost, avšak myšlenka překonávala i je a mluvila za ně, i když ji oni nechápali.

Nebylo to obnovené Řecko, byl to duch naší minulosti, který prochvil Tyršem — neříkám, že zcela a plně uvědoměle.

A jestliže tedy myšlení — vznik české revoluce můžeme klásti již v doby, kdy ztrácely Čechy svou samostatnost, myslím, že konání, tedy dobu prvních příprav můžeme klásti do let 1860—1900 a za vůdčí myšlenku této doby označiti Sokolství.

A hle, není náhodou, že k uskutečnění této revoluce spojil se ten, kdo filosoficky přiblížil se naší minulosti s těmi, kdož odchováni byli ideami na ně navazujícími. Abych mluvil konkrétně — Masaryk sblížil se s mnohými známými i neznámými odchovanci sokolských ideí k provedení díla. Neboť to nám nikdo nepopře, že je to sokolský duch, který vane našimi legiemi za hranicemi, byťť snad většinou sestávaly z nečlenů Sokola. Nemyslíme na vnějšek, povely, pozdrav tykání, kázeň — myslím na ducha — skutečného bratrství, obětavost vlastní ve prospěch celku, lásku k vlasti, lásku k volnosti, neboť to byly idee, které jsme u nás hlásali často i proti určitým politickým stranám i směrům, zůstávající nepochopení jich politiky.

Avšak nejen Masaryk a legie, i práce vnitřní, domácí měla podíl na vykonání díla a tu opět vidíme, že nejvíce k jeho uskutečnění přispělo, že v konečném boji každý odložil barvu své politické strany a postavil se jako člověk a Čech po bok svých druhů. A kdo tuto zásadu uskutečňoval, kdo k němu vychovával a vedl? Byla to opět naše myšlenka, naše heslo, které jsme vždy tvrdošíjně stavěli proti třídnosti, proti klerikalismu, proti zápasu stran.

Tedy nejen za hranicemi, i doma zvítězila naše idea.

Ona však zvítězila i jako idea tělocvičná. Vždyť vychovávali jsme své členstvo k síle a statečnosti fysické, jež umožňovala mužům i ženám vydržeti strážně válečné a konečně i v tom podržela vrch, že i v tomto ohromném zápolení národů osud jich nerozhodl se na bojišti, nýbrž rozhodnut byl již dávno před bojem pro ty, jichž mravní podklad byl hlubší.

Jest tedy a zůstává alespoň pro nás sokolská idea, vítěznou a vůdčí ideou české revoluce.

Uvažujme však dále, co se stalo, když po náhlém převratu, na němž stejně byly účastněny všechny vrstvy národa, uchopili jsme se vlády svých věcí, když v srdci ústředních mocností třeskla rána české revoluce, znamenající jejich smrt?

Politické strany to byly, jež se chopily vlády, politické strany strhly na sebe a konají dále všechny věci a je dnes těžko říci, zda zcela v duchu ideí české revoluce.

Co z toho plyne? Myslím, pravda dvoji. Především ta, že Sokolství zůstane ideou a nemůže, nesmí se státi mocí. Ono smí a musí vychovávat, připravovat lepší přísti, nemůže a nesmí však vládnout, neboť idea, která vládne, jest přežitou, stala se skutečností která zajišťuje a zachovává co bylo. Sokolství jest a musí ostati na dále ideou tvůrčí a kritickou a proto stále živou.

Za druhé však plyne z toho i vědomí že česká revoluce ani z daleka ještě není dokonána. Ona byla provedena dosud jen vnějškově, to jest, idee ji připravující nabyly již tolik síly, že se i vnějškem projeví, to však neznamená, že plně zvítězily. Zase konkrétně řečeno: My jsme sňali se zdi rakouské orly, ale rakouský člověk u nás zůstal. Je to mravně slabý člověk, úplatný člověk, stát ničící, člověk lživý, prostě občan méně hodnotný oproti poměrům ve státech jiných.

Toho si byl dobře vědom prezident Masaryk, když mluvil o převýchově. Kdo ji provede? Jistě ne politické strany, tím méně třídy občanstva. K tomu je třeba opět instituce zabírající všechny vrstvy a všechny stavy, k tomu je třeba nyní již vědomého navázání na myšlenky české revoluce — na naši minulost.

K tomu jsme povoláni. My musíme úlohu svoji provést do konce, my musíme vychovat svobodného, českého člověka, my musíme i vnitřně zničit rakušanství.

Česká revoluce vzala vznik v myšlenkách našich předků, konána však byla a dokončena bude a musí býti — námi.

Já nechci soucit, pro nikoho ne, ani pro posledního červa ne, ale pro všechny spravedlnost. Ne milost, ale právo. Soucit předpokládá hřích, skleslost, bezmocnost a já těm pojmům nerozumím. Za soucitem se také nejsnáze ukrývá pýcha, pýcha skutečná, modlářství svého já.

Růžena Svobodová: Zamotaná vlákna.

FYSIOLOGIE TĚLESNÝCH CVIČENÍ.

DLE PŘEDNÁŠEK DR. F. A. SCHMIDTA O SVĚTOVÉ VÝSTAVĚ V ST. LOUIS KONANÝCH, NAPSAL MUC. VÁCLAV VELKOBORSKÝ, UČITEL TĚLOCVIKU.

(Vyňato ze "Cvičitelských Listů", roč. IV.)

(Pokračování.)

Tyto známé obrázky dávaly nám již mnohé nové a cenné vysvětlení o průběhu takovýchto pohybů.

Ještě plodnější ukázala se býti pro znalost mechanismu metoda chronofotografická. Při této nešlo o běžnou řadu více nebo méně plastických obrazů, jež se kinematografem dají opětně spojit v jediný pohyblivý obraz, nýbrž hleděly se spojit různé polohy osoby v před jdoucí ve stejných mezerách na jednu a tutéž desku.

Aby se vyhnul všem rušivým vedlejším okolnostem, oděl Marey své pokusné osoby zcela černě, připevnil na údy podélné bílé pásy kovové a označil kovovými body hlavu, jakož i středy důležitých kloubů.

Braun a Fischer v Německu nahradili také pásy Geisslerovými rourkami, naplněnými rozředěným dusíkem. Tyto jeví se v přítomí při elektrickém proudu probíhajícímu údy a klouby, jakožto světlé, jemné pásy a body.

Snímky, získané tímto způsobem, jež reprodukuji tudíž střídavé polohy údů a kloubů na černé plotně, jakožto bílé přímky a body, tvoří nejdokonalejší podklad k podrobnému matematickému výpočtu všech fází pohybu při chůzi, běhu atd.

Pro každý okamžik pohybu jsou osy údů, úhly kloubů, středy kloubů s naprostou jistotou zachyceny na desku. Takto nalezené zákony poučují nás, že jest pro všechny takové druhy pohybu určitý tvar provedení, jež vyžaduje nejmenšího výdaje svalové síly, kterémuž odpovídá nejlépe stavba kloubů a poloha svalstva při onom pohybu působícího.

Proto jest takový tvar nejúspornější a nejhezčí, protože spojuje v nejvyšší míře lehkost a pružnost.

To musí býti zdůrazněno proti všem těm umělůstkám, jimiž byly zohaveny na cvičišťích a v tělocvičnách nejprostší, přirozené tvary pohybů pro domnělé, avšak zvrácené pojmy o krásnu.

Poměrně více unavují, i když jsou jen po kratší dobu prováděny.

Co však jest nejhoršího: ony jsou na újmy provedení oněch druhů pohybu v před a jejich nejlepšímu a nej přirozenějšímu tvaru též mimo cvičiště.

Tato mechanicko-fysiologická zkoumání nejen že poskytují toto poznání, nýbrž jsou též praktickým vůdcem pro správný gymnastický výcvik v pochodu, v běhu a ve skoku.

Tak stanovil Marey pro vojenský pochod svým slavným výzkumem, za jakého rytmu kroku pochodových, jaké délky musí býti krok za nejmenšího výdeje práce svalové, t. j. za nejmenší možné únavy při poměrně nejdelším pochodu.

Mimo tyto výzkumy anatomicko-fysiologické mechaniky tělesných cvičení přistupuje však fysiologické stanovení všech vlivů, jež mohou mít různá cvičení tělesná na veškeré činnosti orgánů či ústrojí tělesných.

Tato zjištění jsou ve smyslu zdravotním nejvíce pozoruhodná a plodná.

Tu přichází z oboru všeobecné fysiologie tělesných cvičení nejdříve otázka po pramenech síly, jež zvláště činí svalstvo k projevům síly způsobilým. Seznáváme tu hmotné pochody vládnoucí při činnosti svalů. Vidíme dále, jak díky samostatným nervovým mechanismům dýchání a činnost srdeční může se stupňovati mnohonásobně, ba musí, aby se umožnila přeměna látek. To nás přiměje k tomu, abychom vyměřili, jaký vliv chceme vykonati jistými tělesnými cviky na činnost, zdravý vývoj a zesílení zvláště orgánů oběhu krevního a dýchacích.

S tím souvisí těsně též vliv na povšechnou výměnu látek a výživu těla.

Dále je důležité, aby se určilo, jakým způsobem jest účastna nervová soustava při rozličných druzích tělesných cvičení.

Konečně musíme si utvořiti úsudek o tom, kde jsou hranice zdravého tělocvičnictví a na kterém stupni dostaví se škodlivé zatížení a namožení.

K těmto varovným znamením náleží různé tvary únavy po výkonech síly a vytrvalosti, sem náleží dostavení se dušnosti po příliš rychlých pohybech (po běhu), dále pak sem patří tlak nitrohrudní při přílišné námaze svalové atd.

Tak dostane se nám fysiologickými výzkumy názoru o účinku různých tělesných cvičení; naučíme se určovati jich cenu a získáme správnou rukověť pro účelné provádění v jednotlivostech.

(Pokračování.)

Libej psa na tlamu, až dosáhneš, čeho chceš.

V údolí zvaném "bylo" zasel jsem "kdyby," jež vzešlo v "oh kdyby to bylo."

Chceš jíst datle a zlobíš se na kamení?

Jazyk zkušenosti mluví nejpravdivěji.

Nepros nikdy zpěváka, aby zpíval a tanečníka, aby tančil.

Ruku, kterou nemůžeš kousnout, libej a současně se modli, aby ochromla. Egyptská přísloví.

THE BOHEMIAN SOKOL.

(Článek tento pochází z pera Waltera Jerrolda a byl uveřejněn v srpnu 1913 v měsíčníku "The Fortnightly Review" po dojmech, jež byl zažil při VI. sletu všesokolském v Praze. Pro jeho zajímavost a souvislost s nynější dobou, po jeho správně předpoklady cílů sokolských ho uveřejňujeme.)

VARIOUS developments followed on that first gathering. The different Sokol Unions were grouped in districts, and these in 1889 federated with the parent body at Prague as the Bohemian Sokol Union. The Unions of Moravia and Silesia—for the movement had already spread from the Czechs of Bohemia to various allied Slav peoples—were also federated into a similar body, while later on all the Slavik Sokols were combined in one great whole, so that the Sixth Congress of Bohemian Sokols became also the First Congress of the Slav Union of Sokol Gymnastic Societies, and when the gathering of June-July, 1912, took place there were representative Sokols not only from all parts of Bohemia and Moravia, and from the Bohemians abroad in America, England, and Germany, but there were also Montenegrin, Croatian, Russian, Polish, Servian, and Bulgarian Sokols present, for "to-day there is not a single Slavonic nation that does not possess its own Sokol societies." The movement has, indeed, probably outgrown its founders' most ambitious hopes, for there are now included in the Czech dominions of Austria alone upwards of eleven hundred different Sokol societies, with an aggregate of over 100,000 members. In Prague and its environs alone there are twenty-six separate societies, with a total membership of about 10,000. The Slav Union of Sokols is said to have a total of no fewer than 200,000 members.

From these figures may be gathered some idea of the hold which the Sokol has taken upon the peoples concerned, and it is not without interest to inquire at once into the work which is done and the spirit which inspires it. Primarily, as has been said, the Sokols are gymnastic societies in which men and women of all classes come together and in a simple uniform dress undergo training in certain exercises, "free" or on apparatus of kinds more or less familiar to all who have taken part in or watched gymnastic displays. Each society has its gymnastic hall and practising ground, and there its members undergo their constant and systematic training, to the end that that which they can do as individuals they can do in companies, in societies meet to drill together. The training is no lightly accepted task to be perfunctorily performed, but one which is adopted of serious purpose and to which other claims have to be subordinated. Periodically there are large larger gatherings when a group of Sokol societies practise together, and then every five or six years comes the great Congress, when representatives of all meet and take part in their exercises *en masse*, besides exhibiting the special exercises developed in different districts,

and the many feats which may be done on various gymnastic apparatus.

Formed, as we have seen, at a time when national aspirations had been checked at every turn, when the Bohemians were looked upon in the Empire to which they belonged as a subject and inferior race, the Sokols were essentially an expression of the spirit of race an assertion of buoyant nationality in the face of continuous discouragement and repression. Dr. Tyrš and his coadjutors realized the first importance of the healthy body, capable of utilising to the fullest its muscular energy, but they recognised also that the machinery which they had called into being could more fully and richly serve patriotic ends if the physical culture were made but one part of the scheme. The Sokols were not divided into classes, the members of which should specialise in one or other branch of gymnastic. The ideal was to produce all-round excellence rather than to demonstrate individual superiority, and to carry out the training so that the individual Sokol should not be specially good at any one of the exercises but equally good at all. This point is never lost sight of; it was, indeed, emphasised in the instructions for the late great meeting, where it was pointed out that "each of the competitors must give proof of a uniform excellence, whether on the apparatus or in free exercise (such as jumping, running, or putting the weight, &c.), *that is to say, a competitor one-sidedly trained cannot hope for success.*" The words italicised are worth pondering in view of the discussion which took place over the British failure to achieve distinction at the Olympic Games at Stockholm. It may well be asked whether it is worth while that any man should so give himself up to, say, throwing the weight, or running a given distance, or jumping a height, so that he can do one of these things just a little better than any competitor that may be brought against him, if to achieve that distinction he has given himself up to that particular end alone—has, as it were, developed himself simply into a jumping or weigh-throwing or running machine "good" for a specified distance. Far more truly have the Sokols interpreted the significance of gymnastics. How immeasurably greater a national asset is it to have an army of a hundred thousand all-round gymnasts than to be able to say that half a dozen of our countrymen, "one-sidedly trained," won as many "firsts" at the Olympic Games!

The closer we study the great organization, the story of the development of which has here been sketched, the more fully do we understand the thoroughness with which it has been

planned, the sincerity and strength of the national attachment to the ideals which it postulates. The drilling Sokols, whom we may see in their hundreds in their halls or drill-grounds, or in their many thousands at a great quinquennial Congress, form but a part of the whole scheme which is so planned as to include all. The practising of gymnastics is made to begin early. Thus the 1911 statistic show that there were in Bohemia nearly 27,000 juveniles under the age of fourteen receiving the Sokol training, nearly as many again lads and girls between the ages of fourteen and eighteen, while the Bohemian Sokol Union included over 80,000 men and 15,000 women members. Particular care, it may be said, is taken regarding the training of young people leaving the compulsory schools, to ensure that they shall not go adrift. They have already been grounded in gymnastics; have, it may well be believed, become inspired with the desire to become full Sokols, and every facility is given them to continue the training until they can take full membership of one of the Sokol societies. Such membership is not, however, an end, but only a means—a means towards fuller self-realisation in the best sense as part of a community; and membership, as has been pointed out, is no light thing to be lightly undertaken, for it is not play in which the Sokols indulge, but strenuous work with the object of fitting themselves in the most complete fashion to take their places as well-equipped men and women, as representative Bohemians.

The training has not only its physical value, but it has its moral importance also. These young men and women the threshold of responsible life have to give up three evenings of each week to their gymnastic training, and, as a Bohemian gentleman who had himself been a drilling Sokol suggested, the drill keeps them out of mischief or seeking after idle forms of amusement; for after an evening's exercising the Sokol is glad to get to bed. Nor are the intervening evenings given up to idleness either, for the moral and intellectual training of the Sokols is no unimportant part of the scheme, and they attend lectures, visit places of interest, or by debates and discussions are exercised in the arts of oratory. It should also be emphasised that the whole organisation is maintained on the most democratic basis. All Sokols are equal—the son of a mechanic may be the drill companion of a son of a Professor at the University; the son of the wealthiest man and the son of the poorest meet as friends on the common ground of their Czech nationality, and thus is fostered that fraternal spirit which is by no means the least important or the least significant part of true patriotism.

To come to the great gathering of Sokols which took place in Prague during the past summer. Those foreign visitors who were pre-

sent had before them an astounding object-lesson in what can be done by organised patriotism, working with a consciousness of the full significance of that word. It has been shown how the founders of the Sokol—the Bohemians themselves seem divided as to whether Tyrš or Fuegner should be the more honoured, so it is perhaps best to give them together, even as their portraits are placed on the obelisk-monument in the great Prague cemetery—sought to strengthen at once the sense of nationality and the physique of the people by the establishing of their gymnastic societies, and it has also been shown how to physical training was added moral and intellectual education. In Prague was to be seen something of the fruits of the foresight of these men when the beautiful old city on the Vltava was the scene of the most remarkable gathering of gymnasts that the world has known. Though the Sokol movement has spread to all the Slavic peoples, Bohemia remains the great centre of its power, but at this first Congress since the establishment of the Slav Union of Sokols all the countries included in that gymnastic federation sent representatives at once to do honour to the Sokol spirit, and to show how that spirit is made to inform amazing unity of action. It was not only the presence of the many thousands of drilling Sokols, the active cohorts of this far-reaching movement, but it was the spirit animating all that could not fail to impress an interested observer. Here were many hundreds of Bohemians who by choice or by pressure of circumstance had been driven to emigrate to other lands, drawn back by the strong attraction of the Sokol gathering to their loved fatherland. Inquiry of some of those who had journeyed farthest led to the ascertaining that men from Chicago and St. Louis had saved up their money to pay for their journey that they might be at home for the few important days; had even in some cases thrown up their regular work and risked the chance of getting employment on return to America rather than absent themselves from the great Sokol reunion. It was impossible to withhold a meed of admiration from the loyal spirit of patriotism which made such sacrifice not only possible, but which accepted it as quite natural. Such instances serve to indicate the hold which the Sokol movement has taken on the Bohemians, but something of the full measure of that hold was only to be gained in the streets of Prague itself of on the plain of Letna, the low plateau on the left bank of the Vltava on which the great drill displays took place. The streets were full of Sokol uniforms, mostly such as has been described of warm fawn-coloured jackets and trousers, the jacket often slung hussar-wise across the left shoulder and contrasting with the bright red shirt, high boots, and a neat round cap of the same fawn colour,

with a single falcon feather pinned to it by the Sokol badge, a neat monogram of letters forming that word. But it was on Letna that the most movingly impressive sight was to be witnessed. There a great quadrangular space had been enclosed by stands with accommodation for 70,000 sightseers, with space in front of the stands for another 120,000 people, and the enclosure thus formed was a vast field in which as was to be seen about 11000 could go through their gymnastic exercises at once—the men standing from one another an arm-stretch apart. There, indeed, was an astounding sight, for it was soon realised that the drillers were but a fraction of those who might have been drilling. The stand along one side was given up to non-participating Sokols, and the thousands of their Garibaldi shirts as seen from the opposite side made a wonderful splurge of red on either side of the half-dome in which the band of 120 performers was placed. Stands and arena were crowded with spectators on the last two days of June, when the massed drill was presented, and the thousands of men and women went through the graceful exercises which are common to all the Sokols, exercises which in the perfect unanimity of movement shown could not but amaze those who had never seen the Sokols at work before, and even astonish those of us who had previously witnessed only smaller bodies of the great brotherhood exercising in their local drill-grounds. To the strains of the great band (over-dominated as some declared by the drum covered with sheet steel in lieu of parchment) these thousands performed the marching and counter-marching by which they reached their places and their subsequent exercises, as one spectator put it, "with the rigid regularity of clockwork and with the precision of a military machine." It was a spectacle that could not be forgotten—a spectacle which one would never wish to forget; that not only of a nation, but of a race testifying to its unity of purpose by a peaceful display. It was, as it were, the velvet glove, possessed of a significance far deeper and fuller than that of the mailed fist.

It was a sight that, when we remember the many countries represented, verealed Neo-Slavism as something more than a mere term, and one that made the foreign onlooker realise anew that even generations of oppression and repression cannot stifle the instinct for self-preservation of the genius of race. Called into being on the occasion of the first truce which oppression permitted, the Sokol movement has, despite early setbacks, grown and strengthened until in its present extent, joined in the similar passion for nationality which has maintained the Magyar in Hungary, there may yet be found in it the means for safeguarding the Austrian Empire in the future. It is difficult for many people in England to realise that Austria is little

more than a geographical term, that well over half of its population consists of the inhabitants of the kingdoms of Hungary and Bohemia. And the Sokol organisation has brought into patriotic line with the Bohemians the other Slavic peoples under the Austrian crown, so that its influence can scarcely fail to be considerable in the future, more especially if the Government sees the wisdom of further winning the loyal adherence of the Bohemians. For, as I believe, it is not in any sense anti-Austrian, this great national and race movement; if it is to be regarded as anti-anything, it is only anti-Germanic in the sense that it was in its inception a magnificent protest of one race against absorption in another, a protest which is as excusable, as admirable indeed, in the nation or race as in the individual. From what one sees after repeated sojourns in Bohemia it is the German minority in the country rather than the Czech majority that indulges in those actions, overt and covert, which tend to embitter the relations of two races living as parts of one nation. An instance of this jealous littleness was to be seen by the way in which the extraordinary scenes during last summer's Sokol Congress at Prague were ignored by the German Press of the city—the journals coming out with their daily quota of news in which no mention was made of the tens of thousands of Bohemians who had gathered from near and far into the capital, or of the remarkable displays of their skill being witnessed by hundreds of thousands. It seems necessary to say this much, for the relations of the German and Czech subjects of the Emperor of Austria are likely to be misunderstood from such partial accounts as too often reach English readers, owing to the fact that most news from Prague reaches us in this country by way of Vienna, and gets almost inevitably a German bias from the route it travels.

The spirit which gave birth to the Sokols, the spirit which has made it grow to a power the full influence of which it is not easy to foresee, seems to be the spirit of the whole Bohemian race to-day. Though Tyrš and Fuegner are justly honoured as the men who found the passionate enthusiasm and the means of organising and fostering that spirit, it is possible to trace the inspiration of their work in the writings of the great Bohemian historian, the father of his people as he is fondly termed, František Palacký. It was Palacký who roused the Bohemian nation in the days of its depression to a sense of its glorious past, and the ideals of the Sokol are the ideals which the historian formulated with vehement eloquence. It was therefore only fitting that the Sokol gathering should have been made the occasion for unveiling the grandly impressive monument which the Bohemians have erected to the memory of

Palacký, and that at the foot of the statue of the historian one of the leading Bohemians of today, Dr. Karel Kramář, should have reaffirmed for the Bohemians of the present the ideals to which Palacký devoted his life—

“That is the great legacy of our forefathers—the legacy of a noble, just democracy, which, if we will remain true Bohemians, will give us a notable place in the ideal strife of humanity—the strife, that is, for the victory of truth and right, for liberty and justice for all . . . The main thing is always the central idea of the whole movement, and this was to Palacký, and is to us, equal justice to all individuals, to all classes of society, and to all nations. But, as Palacký

was, we are enemies of demagogy; we must refrain from any misuse of the democratic idea in the way of a mere rule by numbers and material strength; for a truly noble democracy, just to all, guided by the desire to improve not only the material conditions, but also the moral ones, to get culture and enlightenment, to raise the moral level of the whole nation, that is the democratic programme in Palacký's meaning, in the spirit of our great history.”

And that, it may be added, is the idea informing and quickening one of the most remarkable idealistic and practical patriotic organisations of the modern world—the Bohemian Sokol.

V. Kříž v “Sokole”.

PRESIDENT MASARYK SOKOLEM.

Velmi příjemně překvapilo, že president naší československé republiky v prvním svém poselství před celým shromážděním lidových zástupců prohlásil, že právě ideály Fuegnerovy a Tyršovy to byly, které silily lid náš mravně a tělesně, zdokonalovaly náš národ a činily jej doma i za hranicemi způsobilějším k boji za osvobození vlasti naší ze staleté poroby.

Četli jsme rádi toto uznání presidentovo a máme za to, že nebude nezajímavé oznámiti naší sokolské veřejnosti, že president Masaryk prošel školou sokolskou a že cvičil pilně v letech devadesátých. Byl činným členem Sokola v Praze na Malé Straně a cvičil od roku 1890 až do konce r. 1899. Byl velmi pilným cvičencem a zřídka kdy vynechal cvičení. Byl také jedním z nejukázněnějších borců a přenášel bezděčně tuto vlastnost i na ostatní členy družstva, tak že cvičitelé velmi často stavěli toto družstvo za vzor ostatním. Naši členové rádi ho vzpomínají i z dob pozdějších, kdy již necvičil. Bratrství nebylo u něho omezeno čtyřmi stěnami tělo-

cvičny. Cítil jej a přenášel jej i mimo tělocvičnu a setkal-li se kdy na ulici s bratry, s kterými cvičil v družstvu, rád se s nimi zastavil a vždy se vyptával, jak se daří Sokolu. Se zájmem sledoval život jednoty a jistě i celého Sokolstva. Byl milým, přívětivým bratrem v tělocvičně i mimo tělocvičnu, a to poslední třeba zvláště zdůrazniti.

Tehdá ještě nestála malostranská Sokolovna pod Nebozízkem a cvičilo se v tělocvičně malostranské reálky, kde cvičení nebylo tak vážné v ponurých jejích místnostech. Snad nebyla to jen touha po tělocvičnu, jež přiváděla ho do Sokola. Snad již tenkrát hledal a zkoušel stupeň vyspělosti nejen tělesné, ale i mravní a vliv ideálů Tyršových na lid český. Kdož ví? Rozhodně však Malostranská jednota je hrda, že první president naší republiky byl jejím borcem skoro po celé desetiletí. Prošel školou sokolskou, váží si jí a slavnostně vyzdvihne ideály Tyršovy. Bud' zdrav, presidente náš!

LITERÁRNÍ HLÍDKA.

Cestou kamenitou. — Denník českého legionáře Jos. Kápara vyšel právě nákladem Amerických Dělnických Listů. — Zápisky legionáře Kápara, jenž prožil jako zajatec český hrozný ústup Srbů Albánii v r. 1915, byl pak převezen na italský ostrov Asinara a později do zajateckého tábora ve Francii, odkud vstoupil do československé armády, jsou z dokumentů doby, jichž cena bude trvalá. Ukázka, uveřejněná ve slavnostním čísle “Am. Dělnických Listů” k prvnímu květnu, vzbudila opravdu mimořádnou pozornost všeho našeho čtenářstva. Není divu. Člověk s citem lidským nepřečte bez hlubokého vzrušení střídavě a věcně líčení neuvě-

řitelných zkoušek, jimž naši lidé byli za války podrobeni. A nebudou to jen ženy, lehko dojmům přístupné, jimž zarosí se oči při četbě této knihy a cosi tvrdého, železného udeří jako kladivem do duše jejich. Není to sensační práce, tento denník Káparův, není v ní zbytečného “rozšlapování” příhod, aby z jedné stránky narostly tři nebo pět, jak bývá rázem podobných prací, ale stručné a obsažné zápisky, jichž autor spíše hrozně barvy tlumí, než aby je sesiloval.

Cena brož. 50c, poštou 55c, váz. 75c, poštou 85c. Objednávky vyřizuje administrace Am. Děln. Listů, 4130 Broadway, Cleveland, O.

KALENDÁŘ SOKOLSKÝ.

PAMÁTNÉ DNY ZE ŽIVOTA SOKOLSKÉHO, A UDÁLOSTI Z DĚJIN ČESKÝCH I AMERICKÝCH.

ČERVENEC.

Dne 2. července 1917 byla svedena památní a slavná bitva u Zborova. Zde poprvé poznal svět českou sílu ovládanou duchem nadšení, uvědoměním a láskou k svobodě. Československé vojsko, čítající na 3000 na vše odhodlaných mužů hnalo útokem proti rakousko-německým posicím, které byly považovány za nedobytné. V bitvě trávící dvacet minut dobyli čeští junáci německo-rakouské zákopy ve čtyřech pořadích, přes které přehnali se jako lavina, naplňující postrachem Němce, kteří ve zmatku prchali, volajíce: "Die Rothweissen kommen!" (Červeno-bílí přicházejí!) Zato bylo přes 4500 Rakušanů a Němců, ukořistěno 36 děl, 70 kulometů a obrovské množství válečné kořisti. Československých vojáků v boji tom padlo na 300. Vítězství československých junáků bylo tak obdivuhodné a rozhodné, že generál Brusilov prohlásil, že by celá Rus měla kleknouti na kolena před československými vojiny. Den tento bude pro vždy památným dnem v naší československé republice.

Dne 6. července 1415 upálen Mistr Jan Hus v Kostnici, po jehož smrti Čechové první odtrhli se od papežství, zahájivše otevřený boj proti Římu; kacířství bylo jejich slávou a jako životní podstatou národa. Dle Paláckého Husem počal se nový věk v dějinách křesťanských, kdežto náboženství a víra, přestavše zakládati se na pouhé autoritě hierarchické, staly se pokladem duší a mysli svobodných, a kde přesvědčení lidské i svědomí mělo ne tak vnějším návodem jako raději vnitřní potřebou a snahou, dle písma svatého i rozumu vzdělávati se. Na počátku XV. století nastal důležitý obrat v dějinách jak křesťanstva vůbec, tak i národa českého zvláště. Duch a směr k tomu, co za naší doby nazývají jedni opravami (reformou), jiní převratem (revolucí), počal jevit se v pospolitosti větší silou, nežli kdy dříve; poprvé počal lid křesťanský hromadně a dovedně pokouseti se, aby vymanol se ze zásady pouhé autority, čili z duchovního poručnictví představených i vůdců svých, a aby postavil se sám do popředí dějin, co hlavní jejich činitel.

Známa jest idea středověká o dvojím meči, duchovním i světském, a o dvou hlavách křesťanstva, papeži a císaři. Onomu svěřeno prý bylo shůry slovo spasitelné, aby učil víře i vědomí, vyměřoval povinnosti a práva, odplaty a tresty: tento stál mu po boku co hájitel slova spasitelného, jemužto zjednatí měl mezi národy průchod a poslušnost. Považováni oba jako bohem ustanovení pastýřové člověčenstva, by vodili je po všech stezkách života, jak soukromého, tak i pospolitého, státního i církevního. Pomocí podřízeného sobě kněžství a panství (sacerdotium et imperium) konali úřad svůj tu hromadně, ve sborech a sjezdech zákonodárných, tu porůzno rozsudky a dekrety jednotlivými. Byli jmeni za naprosto potřebné poručníky lidstva ještě vesměs nezletilého: pročť autorita slov a skutkův jejich panovala myslím lidským bezvýminně a předpokládáno, že člověčenstvo nemohlo, leč jejich vedením, dojiti cíle svého. Proto zejména úsudky a nálezy hierarchie Římské nabývali, co zjevně vůle samého ducha svatého, platnosti nevyvší i absolutní, a každé pochybování o pravdě a spasitelnosti

jejich pokládáno za hřích, každé uchýlení od nich za kacířství a zločin.

Avšak za porušitelnosti všech věcí pozemských neušli porušení ani dotčení poručníci národův a národnostkové boží na zemi. Netoliko papežství, ale i císařství kleslo na počátku XV. století hluboce jak rozdělením se a nesvorností, tak i nesprávností a nehodným se chováním hlavních svých reprezentantův. Rozstoupilo se bylo křesťanství již mezi dvojí papeže a dvojí císaře čili krále Římské, jižto brojili proti sobě vespolek; někteří národové ctili Bonifacia IX. v Římě, jiní Benedikta XIII. v Avinionu, co pravé papeže a duchovní hlavy křesťanstva; někteří uznávali krále Václava Českého, jiní Ruprechta Klema Bavorského za hlavy světské. V běhu roku 1403., kdy počala reforma v Čechách, byly přervány a převráceny všechny jak církevní tak i státní úvazky a řady způsobem neslýchaným. Arcibiskupa nebylo a král Václav chován byl v cizině u vězení; bratr jeho, král Sigmund Uherský, jenž osoboval sobě po něm vrchní moc a vládu v zemi, musel potýkati se o ni s bratrancem svým Joštem, markrabím Moravským a s pány českými. Bonifacius IX., kteréhož Čechové měli za pravého papeže, nechtěl uznávati ani Václava za krále Římského, ani Sigmunda za krále Uherského, začť tento, co vladař český, zapovídal poslouchati jeho aneb přijímati od něho jakýkoli bully a rozkazy. Toto vzájemné podřívání autority a moci hlav křesťanských mezi sebou, a vedle toho nadobyčejná mravní pokleslost jak duchovenstva vůbec, tak i hierarchie Římské zvláště, dávaly již hojně příčiny ku pochybování, byly-li mocnosti tyto vedeny skutečně duchem svatým? V takovémto stavu věci trlaty se náhle samy ty prameny, ze kterýchžto zásada středověké autority prýštila se a nabývala v myslích lidských moci větší a větší. V době, kdy tak povážlivě zvikláni byli sami základové přesvědčení lidského, jaký div, že mužové důmyslní a osvícení, jakýchž na universitě Pražské zvláště národ český hojně počítal, roztoužili se po jiných pramenech jistoty, po základu pravdy bezpečnějším a stálejším, nežli byla vratká nálezův a zákonův lidských autorita? Staloť se přirozeně, že hledali a nacházeli základ takový v písmě svatém, co slovu božím, a v rozumu svém, co vykládači jeho; vedli je k tomu jak dávné učení několika spisovatelův domácích i zahraničních, tak i nové důmysly Angličana, M. Jana Wiclefa, jehožto knihy theologické, byvše do Prahy přineseny a tu rozšířeny, způsobily mezi učenci českými veliké myslí pohnutí. Nový směr ten k vymanění se ducha z pod pouhé autority vzal na se hned od počátku ráz výhradně církevní a náboženský, opřev se hlavně jen proti papeži a hierarchii Římské, nikoli také proti panovníkům světským. Příhodilo se to z příčiny té, že politického absolutismu doba ona ještě vůbec ani neznala.

Ve valném shromáždění university Pražské dne 28. máje 1403 čteno k žádosti arcibiskupova officiala i kapituly Pražské 45 článkův věroučných, vyňatých z knih Jana Wiclefa, a po bouřlivém jednání vynešen nález většinou hlasův, aby žádný oud university Pražské neučil článkům těm, aniž jich rozšiřoval, pod pokutou křivě přísahy. To byl první skutek veřejný, kterým vystoupila na jevo neshoda o víře a správě kře-

st'anské. Od té doby neshoda ta, obrátivši k sobě pozor všeobecný, vzrůstala čím dále tím rychleji v úplnou roztržku. Proudem události památných a ještě nevidaných zmocnil se tento nový živel veškerého života národního v Čechách a na Moravě, zatlačiv do pozadí všechny jiné duševní a materialní snahy, a dotýkav se mocným působením svým netoliko zemí sousedních, ale i celého křesťanstva, vedl konečně k bouřem a k válkám neslýchaným, které zatřásla několikrát po sobě Evropou, napojily vlast naši krví a pokryly ji ssutinami. Ve knihách Wiklefových a jeho novém učení záhy v Čechách našli zalíbení, zvláště mladí jak mistři tak i studenti u velikém počtu, ze starších pak mistrů Mikuláš z Litomyšle, bývalý rektor university, Stanislav ze Znojma, Štěpán Paleč a Křišťan z Prachatic; z mladších v první řadě stáli Mistr Jan Hus a Jeroným Pražský, kteří zahájili boj pro "reformaci církve ve hlavě i v oudech", jenž stal se známkou i heslem všech poctivých a rozumných lidí onoho věku. Roku 1408 Mistr Jan Hus stál jako přední hlasatel reformace, jak ji rozuměli a chtěli netoliko učitelé čeští, ale v ten čas i kardinálové strany obojí a král Václav. Tím octnul se s arcibiskupem Zbyňkem i s veškerou hierarchií českou ve sporu, již usilovali piklemi u dvora královského a obžalobami u papeže zbaviti se nepohodlného a neohroženého kazatele betlemského. Následovalo přičiněním arcibiskupa Zbyňka spálení knih Wiklefových vzdor protestu sboru professorského university Pražské, po bouřích pražských pro odpuštění, proti jichž prodeji horlivě kázal Hus v Betlémě podána žaloba přímo ku papeži Janovi XXIII. skrze prokuratora v Římě, Michala z Německého Brodu o tom jak Hus pohrdaje veškerou mocí církevní, již přes dvě léta v klatbě trval, nepřestává hájiti učení arcikacíře Wiklefa, ani povzbuzovati k nenávisti proti kněžstvu vůbec, nověji že se opovážil i proti bullám a odpustkům od Jeho Svatosti ohlášeným veřejně kázati a jedovaté spisy o tom do všelikých krajín českých, moravských, polských a uherských rozesílati, tak že již množství duší křesťanských jimi nakaženo bylo. Papež bez váhání prostřednictvím kardinála Petra vyhlásil na Husa klatbu, kázav ohlásiti ve všech kostelích pražských, že žádný věrný křesťan od té doby nesměl míti s ním nižádného obcování, nikdo nesměl poskytnouti jemu pokrmu neb nápoje, aneb přístřeší; kdekoli pobude, kamkoli se obrátí, všude aby zastaveny byly služby boží a obřady veřejné atd. Ač králi Václavovi byla klatba tato proti mysli, nechť se pohněvati s papežským dvorem, po několika vážných výtržnostech v Praze oznámil Husovi své přání, aby na některý čas opustil Prahu, slibiv mu, že se postará o smíření jeho s kněžstvem, by dnův jeho vyhnanství bylo ukráćeno. Na to Hus opustil Prahu na počátku prosince r. 1412 a pod ochranou pana Jana staršího z Oustí trávil svůj čas nejvíce na hrádce Kozím nedaleko Sezimova Oustí. Tam sepsal nemalý počet svých nejlepších knih v jazyku latinském i českém, jako: "Tractatus de ecclesia" se spisy proti Palečovi a Stanislavovi, svým odpůrcům, "Postilla česká i spis o svatokupectví a mnohé jiné traktáty. Pozoruhodným jest Husovo snažení o vyšší vzdělání řeči a literatury české. Reformátorská nebo-li revoluční činnost jeho v církvi předčila ovšem vysoce, ale podporována byla také vlastnostmi v jiném ohledu znamenitými: Vynikalť mezi kollegami svými nejen silou charakteru, ale i rozsáhlou zběhlostí v oboru všech nauk souvěkých. Podivu hodná byla jeho znalost všech starých otců církevních, ale i klasikův řeckých a římských, pokud věku jeho vůbec přístup-

ni byli, znal se i ve vědách přírodních a v historii výtečně, ano i v několika nevšedních jazycích starých i nových, jakož svědčí jeho pojednání "o pravopisu českém", ve kterémž podobnou genialností, jako někdy slovanský apoštol Cyrill řecké, on zase latinské písmo přizpůsobil ku potřebám jazyka československého. Pravidla diakritická, původně od něho navržená, jednoduchostí, určitostí a důsledností svou tak se poroučela, že přijata byvše nejprv od Táborův, potom od Bratří českých, počala již ve XVI. století panovati v tisku knih českých vůbec, a panují tu až podnes; ba za našeho věku již i jiní národové, kteří užívají literatury latinských, a to netoliko Slované, jali se užívatí jich.

Husovy zásluhy o jazyk český netoliko na tom se zakládají, že hájil národ svůj ve známé při o tři hlasy na universitě Pražské, a hrubá nepravda jest však, jak někteří němečtí spisovatelé vymyslili, že by Hus byl Němce vůbec nenáviděl. Vlastenectví své on dokázal hlavně péčí o vzdělání a ušlechťení národu a o zachování čistoty jazyka českého. Horlilť zejména proti porušení jeho v ústech Pražanův samých, nedbavších prý staré jeho přesnoty a čistoty, a míchavše jazyky německý s českým zhusta dohromady, odkudž prý pocházela také dvojílost a nedůslednost v duchovní povaze a smýšlení jejich. Byl tedy co spisovatel český dbalý purismu a snažil se také vázati jazyk pravidly určitými a pevnými; pročež zaujímati bude povždy místo památné v dějinách vzdělání jazyka českého. Spisy jeho české poznávají se netoliko po slohu jadrném, živém a tak říkáje samostatným, ale i po pravopisu zvláštním. Celá bible svatá byla sice v jednotlivých částech již dávno před ním přeložena do češtiny, Hus ale revidoval a opravil celý její překlad a stal se původcem tak nazvané druhé její recenze, jakož dokazují exemplářové za jeho věku a jeho pravopisem psaní. Po smrti pana Jana z Oustí, chťe přátelům svým býti více na blízku, přijal Hus pozvání králova milce, pana Jindřicha Lefla z Lažan a bydlil napotom na znamenitém hradě Krakovci v Rakovníku. Odtud vyjížděl do městeček a do vsí kázat a kamkoli se obrátil, tam po něm lidé v zástupích šli a na vozích se se všech stran k němu sjížděli. Takž i samo vyhnanství napomáhalo k rozšíření nauky jeho po krajích země české.

Když pak na podnět krále Sigmunda s plnomocníky papežovými svolán byl všeobecný valný sbor církevní ke dni 1. listopadu r. 1414 do města Kostnice na jezeře Potamském, Sigmund jal se vyjednávat o tom s M. Husem, žádaje na něm, aby dořídil se osobně do Kostnice, a sliboval mu nejen bezpečný průvod, ale i pomoc svou, aby věc jeho došla tam žádoucího konce. Vyjednávání toto dalo se skrze dva královské dvořany, Jindřicha Lefla z Lažan a Mikše Divůčka z Jemniště, oba Husovy přátely. Hus pak bez meškání osvědčil se, že hotov byl zachovati se v tom dle vůle královny a také po zjednání si dostatečných vysvědčení od papežova inquisitora v Čechách, Mikuláše, biskupa Nazaretského, přijmím Coudenmore, jakož i arcibiskupa pražského Kunrata o svém učení, v průvodu pánů Jana z Chlumu, Václava z Dubé a na Laštne a Jindřicha ze Chlumu na Lacemboku, mistra Jana Kardinála z Reinšteina, Petra z Mladenic a jiné Čechy, vydal se na cestu do Kostnice, odkudž se však do vlasti nevrátil více.

Jest to již přes 500 let, co hranice kostnická doplála, na níž pro pravdu dotrpěl největší Čech, ale památka na nesmrtelného Mistra našeho, jenž v duši své spojil vroucí lásku k svému národu s nejčistší ví-

rou křesťanskou, nevymizela v srdcích a duších jeho lidu, nýbrž jest stále upřímnější a opravdovější. Od velebných chlumů Krkonošských až k bílým velikánům Tatranským, od stříbropěnné Vltavy až k Váhu doutnala jiskra velikého učení Mistrova, aby v čase rozhodném vzplála v mohutný plamen, který nadchnul tisíce a tisíce věrných bojovníků československých k boji za utlačená práva lidu našeho, který probudil opět tu starou husitskou sílu v pažích jejich, aby rozevlál se znovu ten krásný prapor bíločervený po žirných nivách českých a slovenských v jasném slunci svobody a volnosti naší drahé vlasti.

Dne 4. července r. 1894 skonal *Karel Hron*, spolupracovník časopisu "Sokol" a vynikající náčelník Sokola karlinského. Tragický skon jeho vyvolal rozruch v řadách sokolských tehdejší doby a strannické posuzování sokolských cvičení kruhy nepřívětivými, jelikož přihodilo se tak právě během cvičení, ač lékařskou prohlídkou bylo nade vše pochybnost zjištěno, že nešťastný Karel spadl s hrazdy již mrtev, byv raněn mrtvici při výkonu. Hron napsal pěkný spisek "o cvičební soustavě", v němž poněkud se uchýlil od stávající soustavy v dělidle a definici metů.

Dne 4. července 1776 bylo v Independence Hall ve Philadelphii, Pa. přijato kongresem 13 států (New Hampshire, Massachusetts, Rhode Island, Connecticut, New York, New Jersey, Pennsylvanie, Delaware, Maryland, Virginie, Sev. Carolina, Již. Carolina a Georgia) *Prohlášení Neodvislosti* a čteno lidu, shromážděnému na Independence Square.

Všichni zástupci v kongresu byli sice již odhodláni hlasovati pro úplné se odtržení od Anglie a zřízení samostatné vlády, avšak scházel dosti smělý muž, který by návrh ten podal. Konečně dne 7. června 1776 vyvstal v kongresu zástupce z Virginie, Richard Henry Lee a za hrobového ticha zvučným hlasem navrhl: "Aby spojené kolonie byly svobodnými a neodvislými státy a veškeré spojení politické s Velkou Británií aby bylo úplně přerušeno!" John Adams z Massachusettsu ihned návrh ten podporoval a aby oba nebyli vydáni pomstě Anglie, usnešeno neuveřejňovati jejich jména. Schůze kongresu konány tajně a jednání o této resoluci se protáhlo až do července, kdy zástupcům předloženy byly články podrobného prohlášení neodvislosti, zpracované výborem, na němž byli: Thomas Jefferson, John Adams, Benjamin Franklin, Roger Sherman a Robert R. Livingston. 2. července byla přijata resoluce Lee-ova a když do kongresu přišly zprávy o přistání gen. Howe-a u Long Islandu s velikou silou vojska tu i těch několik váhavějších zástupců se rozhodlo a tak dne 4. července přečteny a přijaty byly jednohlasně veškeré články prohlášení neodvislosti všech 13 kolonií. Během rokování davy lidu kupily se kolem budovy Independence Hallu, kde na věži seděl starý zvoník, aby na dané znamení udeřil na zvon — hlásající osvobození celé země od jařma anglického a zvěstující světu zrození se nového národa.

Dne 9. července 1834 narozen v Praze *Jan Neruda*, redaktor a básník vynikající a v lidu nejvyšší oblíbený — zkrátka miláček lidu a vzácný přítel Sokolstva. Z vynikajících prací jeho byly: "Kniha veršů", "Ballady a romance", "Písně kosmické", "Zpěvy páteční", z prosy: "Arabesky", "Malostranské povídky", "Obrazy z ciziny", vedle řady řízných Feuilletonů. Napsal též drama "Francesca di Rimini" a "Prodaná láska."

9. července 1893 konal se v Lublani ustavující sjezd Slovinské Obce Sokolské.

Dne 14. července r. 1420 připravil Jan Žižka s hrstkou husitských bojovníků strašlivou porážku křížákům německým na vrchu Vítkově za pomoci Pražanů. Na památku vítězství Žižkova pojmenován vrch ten Žižkovem.

Dne 14. července 1798 narodil se v Hodslavicích na Moravě *František Palacký*, slavný spisovatel a historiograf národa českého.

Dne 16. července 1773 narodil se v Hudlicích *Josef Jungmann*, učenec a básník, jeden z předních buditelů národa českého. Z vynikajících prací jeho jsou: "Slovník česko-německý, (5 dílů)", "Slovesnost", "Historie literatury české", vedle řady básní. Přeložil Chateaubriandova "Atalu" Miltonův "Ztracený ráj", Goethovo epos "Hermann a Dorothea".

18. července *odhalen Fuegnerův pomník* na hřbitově Olšanském za účasti 1300 členů jednot sokolských.

20. července 1887 zemřel *Jaroslav Stýblo*, redaktor časopisu "Sokol" a věrný odchovanec Tyršův.

29. července 1793 narozen v Mošavci *Jan Kollár*, professor vídeňské university, básník a buditel slovan-ské vzájemnosti. Z prací jeho vynikají: "Slávy dcera", epigramy, ody a elegie: "Staroitalia slavjanská", "Paměti", "Národné zpievanky".

29. července 1856 zemřel v Praze *Karel Havlíček Borovský*, žurnalista, politik a satirický básník, vydavatel "Národních novin" a "Slovana". Z prací jeho, jež vžily se do srdcí lidu: "Duch Národních novin" "Epistoly Kutnohorské", "Tyrolské elegie", "Křest sv. Vladimíra", "Kráľ Lávra" a celá řada epigramů.

Havlíček po svém návratu ze žaláře v Brixenu, zlo- mený na těle i na duchu, netěšil se dlouho svobodě ve vlasti, již byl tak miloval a zasvětil pro blaho její život svůj. O posledních okamžicích národního mučedníka uvádíme z "Ruchu" tuto vzpomínku:

29. ČERVENEC 1856.

Tohoto data s bolestí těžkou vzpomíná české srdce... "V Hostiviciích mu naposledy vysvitlo dle zdání mého světlo života a rozumu. Bylo tam slyšet z hostince zpívání českých písní. On se pousmál a položil na mé rámě ruku, neřekl však ničeho. Když jsme přijeli na Hradčany, neznal ničeho více. Jeho strhané zraky lhostejně tékaly sem a tam. Jmenoval jsem mu stavby, upozorňoval jsem jej, ale přesvědčoval jsem se víc a více, že mi již nerozumí a že jej nic více nezajímá. Navráť se k svému švakrovi, nepoznal již ani dcerušku svou, kterou mu přiváděli. Ulehl na tutéž postel, na které skonala jeho choť, v tomtéž pokoji, na tomtéž místě a nevstal více. Musil mu býti přinešen papír a on pravou rukou pořád až do skonání pohyboval, jakoby psal..." — Ach, ano, ještě v umírání svém pohyboval pravou rukou, již tolik učinil pro svůj národ... brixenský mučedník... Ono líčení posledních Havlíčkových okamžiků, jak u něho oddaný přítel lékař s úzkostlivostí a starostností rozechvěnou sleduje dohánění života, jest pro českého člověka jednou z nejsmutnějších kapitol. Když čtyři léta před tím vracel se

Havlíček domů z Brixenu přes Jihlavu, přijížděl před čerstvě nasypaný hrob drahé Julie — a Praha, ta Praha česká, již probouzel, bouřil a živil duchem svým, neznala ho, přátelé vyhýbali se navrátilivšímu se vyhnanci a absolutismem pomřel kde který jarý vznět... Odešel z té Prahy malých duší a vrátil se v ni, neznaje ji, aby v ni jen umřel... Muž prudký, vznětlivý, pracovitý do úpadu, žurnalista a básník, vážný myslitel a břitký satyrik, hýčkaný osudem na počátku životní své dráhy tak radostně a skvěle stoupající a náhle tvrdě sražený v sráž, ubíjený a ničený; zosobněný vtip národa, typ bojovníka hrdého, neústupného, před nímž couvají v rozpacích kabinety a jež může zmocit jen — Brixen... Muž pravdy, poctivý plnitel pravidel Mistra, zjev zdravé rvavosti, již lekala se česká ustrašenost a měšťácké tichošlápství, muž, který jak psal a hlásal, tak i jednal... Vzor, dle kterého měl vyrůstat národ probuzený z dlouhého spánku...

Člověk, jehož činnost trvající necelých dvacet let — zemřel u věku 35 let — uvádí nás v úžas svou mnohostranností a pronikavostí; od mládí vážný, přísně založený, hloubavý a vytrvalý rve se se vším, co zpátečnického a lživého přijde mu do cesty; sám, opuštěn, pronásledován a hlídán, mrská důtkami svého vtipu každý zjev, jenž vydraždí strach jeho o budoucnost slabého národa a v téže chvíli, je-li potřebí, odhazuje smích, zdvihá mocným rozmachem meč svého vážného slova a tne do živého prudkou ranou... Jest kazatelem a buditelem, obhájcem české věci, poučuje lid a hledá v něm posilu, nenalézaje ji v měšťáctvu poněmčelém; obhájcem reakce a temnosti zadržává s úsměvem kličku kutnohorských epistol kolem krku a při tom vesele zapisuje si epigramy, jichž jedem dobijí to, co nepodařilo se porazit vážným protestem a útokem.

Duchovní předchůdce našeho Tyrše, jenž dobře pochopil jeho výklad o boji existenčním v přírodě a v jeho smyslu založil organizaci na výchovu lidí silných, silných tělesně i duševně — jak on po nich tolik toužil... Světlé památky tohoto obětavého křesitele českého lidu neuctili bychom nadšeně jen o něm hovoříce a pochvalující si, jak byl činným pro dobro svého národa. Čísti třeba jeho spisy, dobře a důkladně bádati v nich, v jiskřivých větách koupiti ducha svého a hledati v nich posilu a vzpruhu pro svou práci a svoje snažení.

—A třeba nám odzpívali —
ej — všechno má svůj čas!
A čím jsme jindy bývali
budem přec ještě zas!—

DĚTEM ČESKOSLOVENSKÝM V AMERICE.

Hrozné zprávy docházejí ze staré vlasti. Milion dětí nemá co jísti a četné z nich jsou skutečně mrtvolly, nad kterými se srdce svírá a zrak nezůstane suchým. Statisíce velkoměstských dětí nezná po léta mléka, protože dobytek vybila a ukradla rakouská vláda, miliony nepoznaly za ta léta jediného cukrátky a i staré, desetileté nevědí co znamená slovo houska, rohlík, koláč, neboť za svých dětských let je ještě neměly v ústech.

Ale o potraviny již se starají dobří Českoslovenští lidé se soucitným srdcem zde v Československé Americe. Ale jest ještě jedna starost. V republice není mýdla, protože není tuků. Tím zaviněno jest špatné mytí a následkem toho jsou nemoce, které hubí děti, po desetitisících. Kousek mýdla stojí takové peníze,

že si je chudší dítě nemůže ani koupit. A tu Amerika, jejíž krásnou ctností jest též čistota, může zde podati pomocnou ruku.

ČESKOSLOVENSKÉ DĚTI V AMERICE! Když byla doma bída nejkrutší, tu československé děti i nezámožné, z toho málo potravin, jež dostávaly, dávaly na docela chudé své kamarády. Denně byla jedna kostka cukru do tak zvané kávy. Ale děti si utrhyly, dvakrát týdně pily cikorkový odvar — kávy úplně nebylo — zcela hořký, týdně odevzdaly učitelé dvě kostky pro chudé své druhy. Slzíme, když si vzpomínáme jak ti to chudáčkové měli pomáhati ještě bědnějším svým druhům, aby hladu zcela nezemřeli. Československé srdce citící s druhým se zde objevilo v nejkrásnější své stránce! Děti naše nezůstaňte pozadu za těmito vzory, hleďte se jim přiblížiti!

Vyskytla se výtečná myšlenka: Každé československé dítě v Americe dá jednomu svému trpícímu bratříčkovi neb sestřičce dárek a sice pouze jeden kus mýdla jeden ručník. Komu tatínek může dát víc neb maminka, nechť jich dá koliv chce, ale jeden takový dáreček může zde dát každé československé dítě. Nechť přiloží ke každému tomuto malému dárečku svou adresu, neb chce-li psaníčko. Možná, že nedostane odpověď neboť dostane to třeba dítě psátí neumějící, ale každý příjemce aspoň se dozví, že mu to posílá jeho malý krajan a bratr z daleké Ameriky, a naše slavná země hvězd a pruhů znovu zase bude zapsána v myslí těchto příštích občanů Československé republiky.

Děti naše, děti, které děkujete osudu, že Vás uchrání těchto útrap, jež sourozenci Vaši doma museli prodělati, pomozte v tomto tažení proti nečistotě a nemocem, pomozte také ku zlepšení poměrů v republice! *Všecky a Prádky* ujmou se sběrací práce a zašlou tyto dárky hromadně Československému Červenému Kříži v Praze k rozdělení.

Děkujeme Vám předem za Vaše milé dárky, naše milé děti a díky obdarovaných buďte předem jisty. Až budete velkými, sejdete se s mnohými a budete vzpomínati na doby, kdy Vy maličkosti pomohly jste maličkým a kdy si pak třeba zase znova vypomůžete jako dospělí mužové a ženy. Díky ještě jednou a teď do práce!

Jména dárců pro sirotky v Československu.

Sokol C. F. Pokladník	\$10.00
Sokol Frank Mech	10.00
Sokol Josef Dědič	10.00
Sokol Anton Monroe	10.00
Sokol Karel Strajt	10.00
Sokol Metod Pokladník	10.00
Občan John Švihel	5.00
Sokol Josef Friček	5.00
Občan August Monroe	5.00
Občan James Hromátka	5.00
Sokol George Flíder	2.00
Občan Hunčík	1.00
Občan Kotschmith Bros.	1.00
Celkem	\$84.00

Několik Čechů farmerů mě slíbilo, že mi též něčím přispějí avšak dosud jsem nic nedostal, zda-li něco dostanu tedy ihned zašlu.

C. F. Pokladník.

KOUTEK DOPISOVATELSKÝ.

Baltimore, Md., 1. července 1919.

Bratři! Opět chápu se přera, bych rozepsal se o činnosti naší Jednoty v druhém čtvrtletí. Dne 2. dubna t. r. naši cvičenci se Sokolkami pod vedením br. náčelníka, na žádost War Community Service uspořádali zábavní večírek ve Fort McHenry nemocnici, pro raněné vojiny, a upřímný dík všem bratrům i sestrám, kteří se o tak pěkný program postarali, neb jak raněným vojínům, tak i ostatním Američanům se večírek ten zamlouval, a dle zprávy místních anglických časopisů byl jeden z nejlepších.

Na to dne 6. dubna pořádáno slavnostní odhalení obrazů, našeho presidenta Wilsona a prvního presidenta Československé republiky, T. G. Masaryka. Slavnost ta pořádána Čes. Svob. Školou Augustin Heřman v Sokolovně. Program byl pěkně vypraven a bratři zpěváci též několika sbory program ten obohatili. Sbírká, která byla při slavnosti té, celý obnos darován na sirotky a vdovy do Čech. Ani naše Jednota nezůstala zpět, ale na výzvu našich trpících ve staré vlasti zvolila pomocný výbor, který v krátkém čase sebral po známých prádla, šatstva i obuvi, a Jednota naše zakoupila za několik set dolarů prádla, šatstva i obuvi a vše zasláno první pomocnou lodí do staré vlasti pro Červený kříž v Praze. Upřímný dík všem bratrům, kteří tak horlivě pracovali, a zvláště našemu br. starostovi br. Jos. Zavadilovi, který s celou rodinou s největší ochotou se obětovali pro zdar věci té.

Dne 10. května pořádány závody od American-Athletic Unie v naší Sokolovně, kde bratři naši byli vyzváni se účastnití závodů s německými turnery a Kato. Sokolem, z kterých se však žádný závodů neúčastnil; nevím, či vina to byla, že ani naši členové nepřišli povzbudit našich hochů při závodech těch. To však nezarážilo našich Sokolů a závody přec odbyvali a to s dobrým výsledkem. Dobyli si dosti cen. Jest to skutečně smutné, že naši lidé takovou věc nepodporují, ať se dělá cokoliv, jedny a ty samé tváře jest viděti. Kde zůstanou ti ostatní bratři, vždyť jest nás přes 220 členů, ale při sokolské zábavě se mohou spočítati na prsty. To se tak dodržují sliby, které každý bratr při vstoupení do sboru složil? Bratři, nemyslete si, když si zapravíte svoje poplatky a jednou za rok přijdete do schůze, že to stačí, by bratr ten se jmenoval Sokol. Jest viděti, že dostaneme do sboru lidí, kteří špatně chápou myšlenku našeho nezapomenutelného Fuegoera a Tyrše, kteří do posledních chvil svého života pracovali pro zdar Sokolstva, a naši povinnosti jest jíti v jejich slépečkách.

Dne 26. května pořádána slavnost Zdobení hrobů na Národním hřbitově za veliké účasti obecenstva. Hlavním řečníkem byl p. Král z Washingtonu, který krásnou řečí promluvil o významu dne toho. Za Sokola promluvil br. starosta Jos. Zavadil, který krátkým proslovem věnoval upomínku našim zesnulým bratrům.

Dne 21. května zavítal mezi nás pan Pelant, redaktor "Venkova", a vyřídil nám prvé poselství od našich drahých ze staré vlasti, upřímný pozdrav a dík za vše, co jsme pro osvobození vlasti učinili. V přednášce zmínil se o utrpení krajanů za času války, co vše bylo jim prodělati za vlády rakouské bestie. Řeč měl pouťavou a každý účastník odnesl sobě milou upomínku.

Dne 23. června pořádán Výlet sokolský do Ester Parku. Zahájen byl průvodem českou čtvrtí, jehož se

súčastnilo 18 Sokolů, žáci a žáčky Sokl. Jed. Blesk a Sokolice. Bylo viděti, jaký zájem bratři berou na průvodu takovém. Ti, co nejvíce byli pro to, aby se průvod pořádal, zůstali doma a tak se to dělá vždy. Nemyslete bratři, že by bylo lépe těch průvodů zanechat? Jest to hezká věc účastnit se ve velkém počtu, ale přijíti z 220 pouze 18 členů, to je smutná věc. Žel, že účast při průvodu byla tak malá! Večerní zábavy účastnilo se hojně obecenstva, výlet se vydařil a bratři pořadatelé byli spokojeni. Na výletě tom účinkovala kapela br. Karla Sape-a a koncertní hudba br. Cihláře. Obě kapely hrály pěkně a vybízely účastníky stále k tanci. Vše šlo hladce a účastníci zdrželi se do pozdních hodin a každý odnášel si upomínku snad posledního sokolského pikniku.

V tělocvičně naší teď jsou prázdniny, ale věřím, že v podzimním období bude ještě větší činnost a více bratrů bude cvičení navštěvovati. Doufám též, že bratři zpěváci opět začnou se scházeti, ale ne na chvíli, nýbrž pracovati budou s chutí, by dobyli sobě úspěchu. Na zdar!

Emanuel Lopota.

V St. Paul, Minn., 16. června 1919.

Opět ukončili jsme sezonu našeho cvičení dne 8. června a teď si odpočineme na měsíc od práce vnitřní. Tento odpočinek nemíni však pro naše Sokoly a Sokolice sednout si a o nic více se letos nestarati, to právě ne, ale jest to přeměna našeho programu ze vnitřní práce na práci venkovní, totiž z tělocviku na atletiku.

Naši bratři se pilně ukazují na veřejných hřištích několikrát v týdnu a tam pracují na poli atletickém; máme k tomu vše, co potřebujeme, o to se postará město a každý cvičitel na veřejném hřišti těší se naši návštěvou a jest hrdým, že na svém hřišti má atlety a gymnasty toho pravého typu a to jsou naši hoši, které nebaví jen base-ball a jiné hry, nýbrž též konají práci takovou, jakou dnes department hřišť vyžaduje.

Naše veřejné cvičení dopadlo dobře a úspěšně. Sestra naše Hejduková se činila a opravdu se Sokolice-mi nacvičila výkony na puntík správně. Bratr Otto Svoboda zaslouží si též veškerého uznání za práci, kterou vykonal; jest to mladý náš bratr, skoro nejmladší cvičenec, a vpravil se do práce opravdu dobře. Jsem jist, bude-li bratr Svoboda se Sokolstvem tak dále držeti a nám pomáhati to Sokolství veslovati, že se jistě on sám a naše milá Jednota dodělá úspěchu. V sestře Hejdukové máme opravdu pracovníci, o které jsme se nikdy nenadáli, a naše Sokolice též jí ukázaly svou lásku tím, že jí při veřejném cvičení odevzdaly nádherný stříbrný pohár, to jest asi první děj toho druhu u naší milé Jednoty, obzvlášť u Sokolic.

Starosta Vlasák nám přednesl slušnou a stručnou řeč o naší povinnosti sokolské, a my opravdu pochopili jeho snahy pro Sokolstvo vůbec.

Třetí neděli v červenci náš Okrsek Minnesotský svolává sjezd do Minneapolis a to k pořádání a reorganizaci po delší době. V roku 1915, jak známo, náš Okrsek odbýval prvý slet toho druhu v Minnesotě a to v St. Paul a slet ten setkal se s úspěchem morálním a teď v času války jsme se trochu vylenošili a tak jest na čase, abychom se zapráhlí opět do toho, k čemu zde na světě jsme; tak na sjezdu se rozhodne, možno-li opět slet uspořádat. Otázka ta není těžká k odpovědi, vše se může učinit, jen když se chce a jest k tomu lá-

ska a cit sokolský. Já již dnes jsem si jist tolik, že slet bude a že bratři naši mladší se do toho dají sami, neb již dosti dlouho jsme je učili a tak měli by aspoň ukázat, že naše snahy nebyly nadarmo. Já totiž ještě jsem též dítě, bude mně teprve 30 roků a tak potáhnu s sebou ještě hodně dlouho, ale zde se jedná, aby se přiučovali ti, kdo budou tvořit řady sokolské po nás. Máme zde Vaška Ševčíka, bude brzy 18 roků, a v něm máme dobrou naději na dobrého náčelníka naší jednoty v budoucnosti. Rád bych viděl, aby se mu dostalo příležitosti zajetí si do Čech na slet, aby poznal další poměry sokolské; bylo by jemu i nám toto velikou cenou. V žactvu máme našeho Raymonda Cikánka, o kterém si mnoho myslím, neb z něho kouká též dobrý budoucí pracovník a cvičitel pro naši jednotu.

A co se týče našich začek, to budou za pár roků Sokolice, pak nám nebudete moci ani v Chicagu nic ukázat, všechno nám jde jako naladěno; toto opravdu minim bez všeho přepínání. Sokolice z Owatonna nás též poctily návštěvou a přednesly nám několik opravdu krásných čísel cvičení a tanců nacvičených naší bývalou sestrou Štěrbovou, která v Owatonně jest učitelkou na obecných školách. Zde opět musím přiznat, že Sokolice Štěrbova jest stále ještě tou sestrou, jakou byla u nás doma. Gratulujeme ji, jakož i Sokolkám v Owatonně.

Poslední měsíc navštívil jsem jednotu Foley, Minnesota, kde bratři odbývali veřejné cvičení a to v divadle na jevišti. Vše šlo pěkně a bylo vzorně nacvičeno, bratři se tužili, jen že tam není Sokolice; dorost jejich též krásně cvičil, tak že jsem rád tomu, jak v té naší Minnesotě skutečně se pracuje; všechna čest patří bratřím ve Foley za provedení jejich výkonů tak vzorně.

V Minneapolis to nějak pomalu se viklá, ale jest to tam asi trochu více neb méně osobní třenice a to brzy přestane, až se tomu přijde na stopu. Bratři minneapolisští vždy svědomitě pracovali a měli by se do toho dát a vynajít, kde ta chyba vězí teď a dát to zkrátka a do břeh do pořádku. Trochu sokolské kázně by neškodilo použít a ten zub, co bolí, bez bolesti vytrhnout, aby nevypadlo k vůli němu více zubů dobrých, jak se již stalo.

Nuž, připravme se na ten sjezd a povězme si to bratrsky a uspořádejme svůj Okrsek.

Na zdar! Na shledanou v Minneapolis!

Váš,

Franta Drassal.

San Francisco, Calif., 24. června 1919.

Tak málo objeví se zpráv ze San Franciska, a přec jsme zde na Pacifiku jakousi branou, kterou poslední léta ubírali se "naši" na neb ze Sibíře. Ta naše Sokolovna hostila tolik našich vůdčích sil, ale nikdy nebyla v hávu tak slavnostním, jako když hostila nedávno ty hrdiny zborovské, ty Sokolíky jaré, kteří dle slov "Jaká bude naše slast, pro národ svůj život klást", kladli na oltář vlasti svou krev, své údy a své životy.

Ale nechci se o nich rozepisovat, vždyť jeli přes celý kontinent, a vy všichni, kdo jste je poznali, kdo potrášili jste jejich mužnými pravicemi, jistě se mnou souhlasíte, že dojmy, které v nás zanechali, jsou nezapomenutelné. Jeví se u nich ten pravý Tyršův junácký duch, který jedině to byl, jenž národ náš dovedl k svobodě.

Jak jiný to duch, než v těch našich jednotách amerických! A zvláště zde u nás v San Franciscu, jakoby kletba jakás na tom Sokolství ležela. Jakoby pod střechou naší pěkné Sokolovny sídlil ne Sokolík jarý, který mocným rozmachem křídel vysoko vzlétá v blan-

kyt, nýbrž nějaký již kozák starý, s přeraženou peruti, jenž neschopen již vzletu.

Ovšem omluvou naší chabé činnosti byly mimořádné poměry posledních let. Málo nás, a tudíž veškerá naše síla soustředěna v jeden bod — osvobozovací akci, kde zaujímáme místo čestné. Bratrský sbor 2 léta vůbec necvičil, až nyní opět začíná v tělocvičně ruch. Jen Sokolice se držely. Časem cvičily jsme pouze 3—4, ale vytrvaly a opět zmohly jsme se na 12 cvičenek, což jest obstojné, povážíme-li, že sbor čítá pouze 30 členů. A vždy Sokolice byly parádním číslem při různých slavnostních programech. Cvičily jsme o bazáru, cvičily jsme pro generála Janina a jeho družinu (na jeho výslovnou žádost) a každým rokem pořádaly akademie s programem čistě sokolským. Zvláště naše poslední májová akademie zanechala v přítomných hluboký dojem. Zahájena starostkou, která

Kroj Děla Amer. Sokolů.
(Viz předpis v čísle minulém.)

nehledanými, ale srdečnými slovy volá sestry a přítomné dámy k poslednímu náporu — na pomoc českému dítěti.

Pak mladý náš umělec, Jiří Nyklíček, přednesl na pianě směs lidových písní a následovní číslo, zpěv sl. Brožové, bylo nesmírně cenné. Pak přišly na řadu Sokolice. Nejsem však povolánou, abych o jejich výkonech referovala, neboť sama jsem jednou z více- nek, ale potlesk, který provázal každý jejich výkon, svědčil o tom, že se obecenstvu zavděčily.

Vymkly jsme se tentokrát obyčejnému pořádku cvičení a cvičily jsme na jevišti ve dvojicích. Každá dvojice jiné cvičení a následovaly jedna za druhou,

takže pro diváky byla stálá změna. Napřed přišly základní cviky, pak ozdobné kroky, pak prostná, pak zase prostná, která ale spíše byla valčíkovým tancem a na konec kroužení kůželi.

To staré, ale stále krásné "kroužení" sklídilo nejvíce potlesku.

Pak cvičili bratři bradla. Je jich málo, ale téměř všichni vybraní borci, a jejich výkony byly opravdovým požitkem.

Nyní následovala nejlepší část programu, Alegorické skupiny Sokolic. Ta jejich bílá sousoší byla jak z mramoru vytesána. První byla skupina "Růžové sny," další "Závod o palmu," pak "U pramenu Vltavy." Velice jímavým byl obraz "Na počest padlým vojínům," představující pomník, na němž stála slova: "My padli jsme, jak zákony srdce kázaly nám." Kolem malebně družily se bílé postavy, truchlící a zdobící pomník vavřínem. K tomu tiše v zákulisí hrála hudba "Bývali Čechové." Poslední skupina byla "Praha." V pozadí odrážel se obraz večerní osvětlené Prahy se slovy: "Zdar Tobě, Praho! Vzdoruj času zlobě, jako's odolala věky bouřím všem!" Příhodně sestavená skupina a hudba "Hej Slované" vzbudila tak mocný dojem, že celým sálem zaburácela jako jedním hrdlem slova: "Hrom a peklo, marné vaše proti nám jsou vzteky!" A my nehnuté každá ve své posici, se zvláštními pocity v duších vytrváme, až přezpívány dvě sloky a když spadla opona, potlesku, dupání a hvízdání nebylo konce. Ale náš obětavý cvičitel, br. Kořínek, nepřipustil, aby znovu se zvedla opona. Řekl: "Nechte jim ten dojem," a já jsem jista, že každému hluboko utkvěl v duši.

Morální úspěch tedy předčil naše očekávání a úspěch finanční shrnu jen v několik slov. Sto dolarů z výměny, téměř celé naše jmění, zasláno Výk. Výboru na ošacení českých káňat.

Jen dále, sestry, v počatém směru, a snad se nám podaří toho drimajícího "Sokolika" přimět k letu.

Na zdar!

M. Barcalová.

Toledo, O., červen 1919.

Dle předpovědi přikročeno v měsíci květnu ku cvičení žactva, děvčat a hochů.

Ale děvčata se neosvědčila, neb nedocházela řádně, hochů docházelo sice značný počet, předpovídající budoucnost, avšak zmenšil se, ale příčiněním bratra cvičitele doufejme, že se udrží.

Bratři se dosti přičinili s cvičením poslední dobu, připravující družstvo — jistě? — na Sokolský den v Detroit na den 6. července, a to přičiněním bratří Sokola Detroit, již vyslali po dvakráte ku cvičení svého cvičitele.

Jsme nyní ubezpečeni, že život v tělocvičně se povzbudí, (neb si tak bratři slibovali) navracením bratra Jošky Kočiše z kanadské armády, jenž do ní vstoupil před dvěma a půl roky a šťastně se navrátil mezi nás 15. června t. r.

Bud' vítán mezi nás, bratře, a vzpomínka, co jsi vykonal budiž Ti vždy útěchou a doufám, že zaujmeš své místo mezi námi v pevném přesvědčení, že pobádati budeš bez výjimky každého ku lepší práci společné.

Máme nyní těžkou dobu před sebou mimo jiné práce národní, jež musíme vykonati. Pomohli jsme budovati samostatnost a nyní máme budovati svůj domov.

Každý hled' se přičiní, nezklam důvěry sám v sebe a doufejme, že na požádání bratrské sbory nám pomoc neodřeknou a podílu bráti budou na vzpružení

života v Toledo, O. Život mezi námi upadá, k čemuž nesmíme připustit, neb nemáme dostatečné místo ku soustředování a luštění našich stesků.

Těž nám připadá 14. list. t. r. desetileté trvání Sokola, k čemuž se musíme v brzkou přípraviti, či nebude nám možno více ničeho podniknouti v siní, již obýváme následkem obavy před deficitem?

Proto hled'me provésti krok bez odkladu, na kterém jsme se usnesli a rozhodli, by námaha a veškerá práce zůstala nám a ne jinému.

Vzdělávací odbor se připravuje podati svoji práci na příští schůzi měsíční a bratři zajisté jejich povinnost řádně vykonají.

Se sokolským Na zdar!

Jos. Jirásek.

New York City, 3. července 1919.

Letošní červen bude zaznamenán v dějinách newyorského D. A. S., jakožto měsíc památných dnů. Naše Sokolovna byla prvou, jež hostila naše legionáře, vracející se z Ruska domů.

Hned od chvíle příchodu oblíbili si legionáři naši Sokolovnu, což jest pochopitelné, neboť převážně patří do třídy dělnické, právě jako členstvo D. A. Sokola.

Proto také uvítací večírek, pořádaný všemi odbory sborového tělesa, zdůrazňoval třídní stanovisko členstva; proto byl zahájen mohutnou revoluční hymnou "Náš prapor nade trůny vlaje" a recitací básně "Národ" od K. St. Neumanna, kterážto pochází z doby poslední, a v níž básník praví: "Sřítí se trůny, sřítí se i víc!"

Ostatní část programu obsahovala pěvecká čísla sborová, solová a hudební, proložená výbornými tělocvičnými výkony (bradla a prostná) odboru cvičitelského a malebnými skupinami odboru ženského. Působně působily "Národní tance" v lidových krocích, jež provedli "Moravané".

Obsáhlý program byl vděčně přijat našimi trpělivými hosty i ostatním posluchačstvem. Že návštěva byla ohromnou a že Sokolovna nebyla s to pojmouti všechny, kdo žpřišli se podívat na naše legionáře, rozumí se samo sebou. —

A vzdor vši radosti a obdivu a stále ještě trávající "válečné náladě" ozývá se v člověku cosi, co snad průběhem let válečných chtěl potlačovati, co však propukne silou téměř živelní, při spatření našich legionářů, platicích svoji krví za volnost svého lidu . . . Tím pocitem jest pocit lidskosti . . .

A vidíte: Proto se musí široké massy — lid — vzájemně ubíjeti a mrzačiti, aby se jim dostalo svobody!

Jsme učeni a slepě věříme, že svoboda se musí vykoupiti krví. Zapomíná se však na nejhlavnější: Či to byla krev, jež tekla na bojištích evropských?!

Což je ještě stále tak daleko sen o sbratření všeho lidstva?

Za tímto snem, odkazem to naší velké doby humanské (české bratrství) šli naši legionáři na světová bojiště a s tímto snem umírali v pevném přesvědčení, že našemu lidu se stane po právu a spravedlnosti. . .

Náš lid nedluhuje ničeho vládnoucím třídám světovým; má svoje povinnosti vůči svým synům, kteří se již nikdy více nevrátí a vůči těm, již se vrací matným krokem (však s pevnou virou lidskosti ve svých srdcích) do své rodné země.

Toto je třeba zdůrazňovati a přestati již se všemi ohledy na "dobré přátele", nechť jsou již v Paříži, Londýně nebo kdekoli jinde.

Jest potřebí rozhodného činu. Doba jest příliš vážnou. Jedná se o zbylé "naše bratry" v Rusku.

Je možno, aby s české strany v Americe nebylo důrazně odpověděno na nedávnou hroznou zprávu v amerických listech, týkající se návratu našich legionářů ze Sibíře, aby prý si "probili cestu Ruskem" . . . ?!

Mluvíme o "Spojeném Sokolstvu v Americe". Je povinností a přímo rozkazem, aby Sokolstvo jako celek zaujalo určité, pevné, zásadní stanovisko v této, pro náš lid tak důležité otázce. Spojili jsme se jenom administrativně, spojme se však ideově, což jest hlavní podmínkou rozvoje pro budoucnost. Máme k tomu nyní vhodnou příležitost.

Z té příčiny bych navrhoval, aby všechna sokolská tělesa ve Spoj. Státech uspořádala v jeden určitý den lidové schůze, na kterýchž by byla přijata jedna společná resoluce všeho českého lidu ohledně našich bratrů, dlcích ještě v Rusku a tuto resoluci předložiti širokým vrstvám celého světa a nikoliv vládnoucím třídám.

Všechn náš lid by se spojil v jeden mohutný šik, neb myšlenka humanitní žije v srdci člověka vůbec!

Dopisovatel doufá, že tohoto návrhu bude povšimnuto tím spíše, že nemluví jenom za sebe. Předcházející poznámky jsou diktovány jediné lidskosti.

Více lidskosti v našem konání, které však budiž pevné, bez kompromisů.

Zbývá ještě zmíniti se o pololetní schůzi červnové, kterážto se odbývala za velké účasti členstva. Kéž by každá měsíční schůze vykazovala takovouto návštěvu; jak živě by se šlo ku předu. Či snad je třeba, aby nad každou schůzi se snášel Damoklův meč v podobě pokuty?

Z průběhu schůze samotné dopisovatel zaznamenává srážku dvou směrů, konservativního a pokrokového, jež byly patrnými při projednávání návrhu, aby sborové těleso přistoupilo za člena newyorské odbočky "Českoslov. Dělnické Rady". Návrh byl zamítnut.

Bude ještě potřebí dlouhé práce, aby dělník pochopil, kde je jeho místo?

Což nelze nerozuměti dnešnímu všesvětovému obrozovacímu hnutí širokých vrstev?

K. L.

Vladivostok, 6. května 1919.

Pomocnému Odboru Československých žen
v New Yorku.

Drahé přítelkyně:

S upřímnými díky za Váš milý dopis ze dne 2. dubna, dovoluji si Vám potvrditi přijetí první části Vaší zásilky, t. j. 129 beden, 11 beden tabáku a 118 beden s druhými dárky. Druhá část dosud nedošla. Nevěděli jsme, kdo byl přímým odesílatelem a proto jsme dřívější dopisy této věci se týkající adresovali Československému Výboru v Chicagu, jemuž jsme také sdělili obtíže, které zásilka musela prodělati. Opakujeme krátce:

Lod', která dar vezla, utrpěla cestou havarii a příjezd její se opozdil. Nastalo zdlouhavé řízení havarijní s celníci, která na nás žádala clo z věci, podléhající akcizu. Počátkem dubna byla konečně zásilka vydána a zbývá pouze, aby překonala cestu šťastně Sibíři k jednotlivým našim částem.

Druhá část zásilky dosud nedošla, doporučovalo by se, aby jste se samy informovaly, kde byla poslána a co se s ní dále stalo. My sami poprosíme zdejší Americký konsulát, aby pomohl věc objasnit.

Myslím, že by bylo zbytečno ličiti Vám radost našich bratrů v poli za Vaši vzpomínku a jich vděčnost za zaslané dárky. Jsem přesvědčen, že z obdařených nikdo nezapomene dárkyni poděkovati. Jsem však nucen připravit Vás na to, že vzhledem k nepříznivým dopravním poměrům v Sibíři, tato poděkování dojdou asi trochu později a proto radím ozbrojiti se trpělivostí.

Prosím, abyste tlumočily zatím dárkyním výraz naší upřímné vděčnosti a srdečné pozdravy nás všech. Za důvěrníka československé vlády:

General Major: (podpis) Čeček.

Tajemník: (podpis) Dr. Štrér.

Yonkers, N. Y., dne 4. července 1919.

V reorganizační schůzi Ústř. Cv. Odb. Župy Východní byli jsme ustanoveni podat zprávu z veřejného cvičení pořádaného týž den odp. Jed. Děln. Am. Sokolů a Sokolic. Timto plníme povinnost nám uloženou:

Dne 27. dubna 1919 při veselém pochodu z "Prodané nevěsty", počali cvičenci a cvičenky od nejmenších kánát až do nejvyspělejších borců nastupovat.

Nejprve hoši od 6—10 let v počtu asi 60, pak děvčátka v témže stáří a též takového počtu. Za nimi žáci a žačky ve stáří 10—14 let v počtu asi každých 56. Pak čekanci, Sokolice a Sokolové. Děti a žáci měli červené košilky, ostatní pak bílé, což při celkovém nastoupení působilo mile na pozorovatele.

Nejprve cvičili hoši od 6—10 let 3 oddíly prostných, jež byly dosti nedbale provedeny, což však těm malým kánátům musí být prominuto, neboť bylo dosti teplo, kteréž je asi unavilo ještě nežli začali cvičit. Děvčátka však téhož stáří, která hned po hoších následovala, cvičila 3 oddíly tanečních kroků s prostnými mnohem lépe, ba téměř bezvadně. Též hoši od 10—16 let jejich 3 oddíly prostných dobře cvičili, jakož i děvčata téhož věku jich 3 oddíly prostných s ozdobnými kroky. Čekanci však překonali všechny předešlé, přesností jich výkonů. Provedli tři oddíly prostných s vyznačením hry "base ball". Ale jejich chůze a držení těla při nástupu byly příliš pohodlné než aby mohly být uspokojivé. Hoši, kteří prošli školou žáků, měli by býti více dbali na svou chůzi jakož i držení těla a odvyknout té pohodlné chůzi, která se nesrovnává s naší tělocvičnou výchovou a ukázněností.

Po čekancích tančily Sokolice a čekanky "Bese-du", jež ladně byla provedena, žel však, ten malý počet cvičenek byl až zarážející, kde při sboru asi 150 členkyň čítajícím, pouze 14 jich cvičilo. Kde však hledat příčinu takové netečnosti ku cvičení?! Byla by žádoucí brzká náprava!!

Sokolové cvičili též dosti dobře, ač jich též mnoho nebylo, neboť mnozí snad ještě nebyli propuštěni z armády, ale také některé dobré cvičence bylo zřít mezi diváky, což je odsouzení hodno a nemůže jim sloužiti ku cti.

Na všech sestavách bylo zřít, že byly dobře promyšleny a tak sestaveny, aby vyhovovaly všem, dle jich schopností, což těm mladým cvičitelům a jich mladému náčelníku br. Hlavatému slouží ku cti, ale nejen to, ať jest jim také pobídkou, by na dráze započaté nedávno, nikdy neochabovali a ničím se nedali odstrašit, ale směle vždy kráčeli v před ku prospěchu všeobecnému a jich vlastnímu též.

Další vaší účelné práci voláme srdečně Na zdar!

Za Ústřední Tech. odbor Žup Východní

Ludm. Mrlik a Jos. Říha.

ZÁPISY A ZPRÁVY ČINNOSTÍ.

ZÁPIS O SCHŮZI V. V.,

konané dne 16. června 1919.

Schůzi zahájil br. Plaček. Nepřítomni a neomluveni bři. Košar, Vlk a Štěpina. Omluveni bři. Mueller, sestra Brichtová, Kubičková. Zápis o schůzi ze dne 26. května přijmut bez opravy. Čten dopis U. výboru župy Východní. Jednání o něm však odloženo do příští schůze, do kteréžto doby mír snad bude již uzavřen a pak bude moci V. V. zaujmout určité stanovisko k dalšímu vybírání příspěvků pro Č. N. S. Hned na to čten dopis T. J. S. St. Louis, sdělující, že jednota ta nebude platit k rukou V. V. příspěvek pro Č. N. S. po dobu šesti měsíců a uloženo jednatelem sdělit jim, že jest to nepřipustné. Dopis jednatele župy Západní, bra. Mika v němž pojednává o příčinách, které dorost odpuzují od našich tělocvičen a v němž radí k tomu, by dorostu bylo dovoleno mluvit v schůzích a tělocvičnách anglicky. Čten a vedena o něm čilá rozprava, na niž se podíleli téměř všichni přítomní. Výsledek též byl doporučení Ú.T.O., by pojednal o vytvoření sok. ligy, která by pořádáním závodů ve hře míče lákala dorost do řad našich. Br. Popelka míní, že by se zvláště v Chicagu mělo pracovat na spojení některých jednot, aby mohla být zařízena tělocvična, odpovídající přáním dorostu, která by svým zařízením vyrovnala se tělocvičnám americkým. Dopis p. Pfeifera tajemníka nově založené sokolské jednoty v Seattle, Wash. sdělující, že členové cvičí v tělocvičně propůjčené městem a v němž děkuje za brožury zasláné vzat na vědomí. Čten dopis bra. Krafta, býv. náčelníka jednoty v Galvestonu a schválena odpověď jednatelem naň učiněná, to jest, by br. Kraft zapravil za členy do dnešní doby příspěvky ze zbývajících peněz a aby ponechal nářadí v ošetřování v místnosti, v níž se ono nachází do doby než by župa mohla ho poslati někam, kde by užíváno bylo. T. J. S. Oakland mile překvapila zasláním \$160.00 na koupi obleků pro sirotky v Čechách, podobným překvapením bylo zaslání \$84.00 jednatelem ve Foley pro týž účel. Jednotám Blesk a Říp má být odpověděno, že V. V. nečiní rozpočet na Jednoty k uhrazení výdeje s odesláním oděvů a obuvi spojeného, ale že je očekáváno od každé jednoty, by přispěla pokud možno největším možným obnosem. S povděkem vzat na vědomí dar sester Dallaských v obnosu \$26.00. Sokola Karel Jonáš \$50.00, Plzeňských Sokolek \$50.00, T. J. S. Crete \$50.00, T. J. S. Nová Vlast v obnosu \$100.00 a jiných jak uvedeno ve zprávě o příjmu. Žádosti T. J. Fuegner o záslužní listinu pro bra. Vác. Muchu má být vyhověno. Dopis T. J. S. Milwaukee, v němž žádáno je o zaslání agitačních listin a v němž uvedeny příčiny, proč dotazník týkající se práce pro osvobození vlasti, zdá se neúplným, vzat na vědomí. Br. A. Novotný popisuje neutešené poměry, které zavládly v jeho jednotě Fuegner Tyrš v Dayton, O. T. J. S. Komenský v Chicagu zaslala ček na 150.00 na oděvy, jak byl br. Makyta v minulé schůzi oznámil, to jest za každého člena dollar a z pokladny \$50.00. Br. Drassal oznamuje, že v Ellson zakládána je nová sokolská jednota a že br. Karel Uhlíř z Omahy pečuje o výcvik mládeže, žádá o zaslání různých pomůcek a jednatel sděluje jak žádosti té vyhověl, což vzato na vědomí. U. výbor župy Jižní doporučuje, by V. V. hleděl získati místa učitele tělocviku na veřejných školách schopným

bratřím. K tomu br. Plaček podotýká, že by nebylo obtíží dosaditi členy schopné do takových míst, jen kdyby podobných členů bylo. Veřejnost má být upozorněna na příležitost pro jinovy v tomto oboru. Br. Triska obšírným dopisem popisuje dále, jak župní výbor rozvíjí činnost v bezprostředním okolí a jednatel k tomu sděluje, že jednota East St. Louis poslala na zaplacení povinnosti obnos \$2.60, ale že odpírá platit dluh do fondu sjezdového z té příčiny, že její zástupce nebyl připuštěn k sjezdu. Jednatel oznámil, že psal o bližší vysvětlení, a že sdělil jak žádáno, kdy který obnos byl na dluh splacen. Župní výbor Severovýchodní přeje si vědět, jak rozhodl V. V. spor Sokola Čech s okrskovým výborem a sděluje, že jmenovaná jednota neúčastní se prací župních, aniž činí kroky k spojení se se Sokolem Havliček. Jednatel podal vysvětlení v této záležitosti obratem pošty, jak bylo žádáno. Br. Fr. Holeček z Newark popisuje v obšírném dopisu podrobnosti týkající se spojovacích pracích místních jednot, ale o dopisu nejednáno neb župní výbor dosud nepodal zprávu. Br. J. F. Bárta z New Prague, Minn. je toho mínění, že by V. V. měl opatřiti k filmu ze šestého sletu také nějaké české a anglické oběžníky k oznamování jich a radí, by k nim ještě nějaký jiný film byl opatřen. Br. Popelka přimlouvá se za návrh, ale když vysvětleno, že župa střední bude mít film z průvodu karnevalového, usneseno vyčkati. Br. Blatný z Dallas si stěžuje, že poštovní poukázka jim zaslána nebyla dosud oznámená v příjmu jednatele. Na to jednatel sděluje, že poštovní poukaz byl poslán v náhradu za vrácený ček bankou, který již jednou v příjmu byl, že nemožno tedy dávatí týž do příjmu, když ve vydání uveden nebyl. Br. Jos. Nohejl, předseda vzděl. odboru Sokola Nová Vlast žádá o Dějiny národu českého a některé pomůcky. Jednatel vyřídil. Polyglet Publicity Co. posílá oznamku s čekem za uveřejňování ji, ale protože je nabízen návod vaření piva doma, oznamka ta odmítnuta. Br. Mysliveček sděluje, že je členem výboru sjezdu Slovenského Sokola zvoleného k navázání technického spojení s Obcí. Po přečtení zápisu o schůzi Ú. T. O., v němž je usnesení týkající se spojení toho a zvolení výboru z bři. Paskovského, Čermáka a Vonáška, dopis vzat na vědomí a výbor pověřen učiniti co nejlepšího mu bude možno. Čteny odpovědi podané br. Janouchem od T. J. S. Říp na různé dotazy učiněné v oběžníkovém dopisu a na vědomí vzaty. Čtena zpráva jednatele župy Severovýchodní, z níž vysvitá, že práce nejdou v před, tak jak by měly a usneseno jednoty povzbuditi k volení zástupců, kteří by ochotně pracovali. Na to čtena zpráva výboru pro zamýšlenou sokolskou výpravu do Čech a má být uveřejněna. Br. Popelka co člen výboru na zakoupení oděvů a obuvi podává zprávu. Koupěno tisíc párů dobrých bot, ty prohlédnuty, z papírových krabic vynášeny a složeny do beden a k odeslání jsou připraveny, jen se čeká na oznámení, kdy mají být do přístavu poslány. Obuv ta stála po srážce procent \$2,093.08 a byla zaplacená. Jednáno o nedorozumění vzniknuvším z nenaložení věci z Chicaga poslaných na loď President Wilson a stěžováno na br. Štěpina, že schůzi tuto nenavštívil, aby sdělil své vyšetření záležitosti této v New Yorku, aby mohl V. V. jasně viděti, kde chyba. Při tom poukázáno na to, jak br. Štěpina špatně schůze navštěvuje, od března nebyl v pěti schůzích a ani

se neomluvil. Má být požádán, aby záležitostí V. V. hleděl věnovati trochu více pozornosti, zvláště když je zástupcem Obce v Č. N. S. Poukazováno na to také, jak co člen výboru na zakoupení oděvů cizí se choval. Pokladník a jednatel stěžují si, že Americká Státní Banka, na níž jsou peníze ukládány, je jak jednateli, tak pokladníkovi nepříručnou a že nosení peněz je nebezpečno na takovou vzdálenost, proto usneseno vyjednávat s některou bližší bankou o podmínky vkladové. Čten dopis br. K. Krejčího, legionáře ze Slovenska, jemuž před časem byly poslány do Itálie některé knihy, které ho však došly až v republice Československé, usneseno, by mu Sokol Americký byl poslán. Br. Paskovský sděluje, že při karnevalovém průvodu byli také členové družiny sibiřských vojínů vezoucích do vlasti archiv. S br. Plačkem podniknuta sbírka mezi Sokoli v parku vyněsla tolik, že mohli být řádně pohostěni a že každému mohlo být dáno na přilešenou po pěti doll. Župa střední měla na starosti pohostění invalidů sibiřských a obdarování jich a zpráva o tom, jak se úkolu toho shostila, bude zajisté pro všechny uspokojující. Ženský O. S. Town of Lake, čítající 294 členkyň, žádá o uvedení do Sokolské Obce dne 26. června. Br. Plaček slibil získati automobil k dovezení členkyň V. V. k uvádění dne toho.

Zápis o schůzi, konané dne 30. června 1919.

Schůzi zahájila mistostarostka M. Štěpánková za nepřítomnosti brů. Doležala, Černýho, Štěpíny, sester Kubičkové, Brichtové, Šlaufové, z nichž nikdo neomluven. Zápis o schůzi konané 14. června čten a schválen. Nepřítomnost v minulé schůzi omlouvá br. Košar. Čten dopis br. Fr. Žáka, pokladníka T. J. S. Cleveland, týkající se příspěvků a oznamující dar jednoho sta dollarů, a že sestry Sokolice Cleveland přispěly padesáti dollarovým dluhopisem druhé půjčky Svobody na sirotky v Čechách, a s povděkem na vědomí vzat. Podobně i dopis br. Krémáře z Portland, Ore., s příloženým dluhopisem též druhé půjčky, a usneseno, by jednatel zanesl do příjmu a vystavil na obnosy dluhopisů ček. Br. Linka stěžuje si, že Ú. T. O. zadal objednávku knih (odborných anglických) jinému bratru. Jednatel má vysvětliti. Brat. Václ. Mužík od T. J. S. Lorain vysvětluje poměry u jednoty panující a žádá o účet a jednatel sděluje, že vyřídil. Ž. O. Sokola Mladočech oznamuje, že má potíž s vybíráním desetcentového příspěvku pro Č. N. S., že sestry jsou volny platit po 5 centech. Jednání o dopisu odloženo do článku jednání o záležitostech odložených. Sokol St. Paul oznamuje, že přispěje na posílání věcí sirotám do Čech, ale přeje si vědět, jakým obnosem má tak učiniti. Jednatel dotaz zodpověděl a vyřídil objednávky různých tiskopisů. T. J. S. New York oznamuje, že schválila návrh daný župou Východní, by V. V. měl právo použít veškerých peněz vybíranych od jednot pro Č. N. S., jakož i těch, které ještě vybere na pomocnou akci. Ku referátu o schůzi Volné Myšlenky podotýká, že žádný ze sokolských zástupců se nepřihlásil ke sjezdu za Sokolskou Obec, a že na sjezdu protest proti některému jednání nebyl vůbec možný, nechtěl-li zástupce býti umlčen násilím. Usneseno uvést toto v zápisu, aby pro budoucnost zaznamenáno bylo.

Čten dopis br. Halamy, popisující činnost T. J. S. v Antigo, Wis., a vysloveno politování nad nečinností tam zavládnuvší. Br. K. Hrbek, pokladník T. J. S., omlouvá opožděné posílání příspěvků pro Č. N. S. tím, že jednotou tou bylo odvedeno úřadovně Č. N. S. v New

Yorku během té doby \$1,589.00 na zvláštní dani. Usneseno příkladný tento čin zaznamenati v zápiskách o této schůzi. Týž br. také popisuje zkušenost zažitou v Newarku, kamž co člen župního výboru dne 22. června zajel, aby pomohl urovnati spor mezi jednotami, místo spojení zavládnuvší. Popis vyvolal veliké rozhořčení. Hned na to čten dopis br. Podluckyho, v němž projevena naděje, že jednota Newark bude jednou z nejprvnějších na východě, že v poslední schůzi příjmu bylo 21 nových členů, a že již předléhá zas několik dalších přihlášek. Br. Hrbek také oznamuje, že vyhověl telegrafické žádosti na něho poslané za účelem dohlédnutí k tomu, by zásilka oděvů do Čech šla s první pomocnou lodí. Z dopisu jeho však V. V. nenabyl žádné určité zprávy a požádán br. Paskovský, jenž do New Yorku jede, by se na knihách zasilatelské společnosti přesvědčil, kdy bedny šly na loď. Má se také přesvědčiti, kdy bedny do New Yorku dopraveny byly. Zdržená zásilka obuvi bude poslána v několika dnech na loď s ostatními předměty Č. N. S. posílanými do vlasti. Čten dopis Českého Lidového Knihkupectví a Antikvariátu, kterým objednávalo je tři tisíce výtisků Těl. dětského a Kroužení kůželi vedle těch, které zbývají Ú. T. O. Když jednatel předložil nabídky společnosti Kušta a Mejdrich a Národní Tiskárny na tisk, usneseno, by zatím posláno bylo do Prahy 550 výtisků knihy Tělocvik dětský a zbývající výtisky Kroužení kůželi Skupiny; by poslány byly nabídky tiskáren do Prahy, aby si tam mohli učiniti pravý úsudek o tom, nač by tisk přišel, a pak když znovu požádají o zadání tisku, má jim býti vyhověno. Jednatel má vyšetřiti, jak bude možno knihy poslati. Čten účet The Franklin Co. za štočky, znějící na \$20.80 a povolen k výplatě právě tak jako účty další, uvedené ve vydání za měsíc červen. Při jednání o účtu br. Vokřála za poštovné, vydané za zásilky Sokola Amerického do Sibíře poukazováno na to, že časopisy možno posílati prostřednictvím spolku Křesťanských mladíků bezplatně. Účet firmy Kušta a Mejdrich byl za tisk 300 dotazníků na 4 stranách na \$10.00, za 5,000 dopisních papírů na 6.50 a tisíc obálek na pět doll.; dále za 5,000 náčelnických zpráv na \$30.00 (formy poštovních listků) a za poukázky pro Ú. T. O. na 7.00. Účet Bohemian Printing Co. byl na \$52.50 za tisk 5,000 pamfletů Podstata sokolsk myšlenky. Všecky tyto tiskopisy předloženy členům V. V. k prohlédnutí. Čten pak zápis o schůzi Ú. V. O. a pak schváleno usnesení téhož, by dopisy posuzující bra. pořadatele pro obsah listu byly napřed předloženy Tiskovému výboru, který o nich rozhodne, mají-li býti uveřejněny neb ne. Také projeven souhlas s usnesením, by Sokolská Obec dožadovala se členství Svazu Slovenského Sokolstva, v kterémžto smyslu má též býti opraven zápis Ú. V. O., týkající se této záležitosti. Na té schůzi čten dopis určený pro Sokol Americký, podepsaný bratry V. Novotným a Fr. Žmolilem, členy D. A. Sokola New York. Po další věcné rozpravě dopis byl odkázán Tiskovému výboru. Týž má uvést příčiny, proč nebude uveřejněn. Má být poukázáno na to, že Sokolové američtí jsou vesměs dělníci, živící se prací rukou svých, přející si rovnosti a stojící rozhodně proti třídění, má býti poukázáno na vraždění našich lidí v Uhrách, kde v čele tak zvaného proletariátu stojí bývalí rakouští a němečtí důstojníci, by zbraněmi dodanými z Vídně připravili československý lid o svobodu, již byl po více jak třistaletém útisku nabyl. Dr. Kantner, starosta jednoty San Francisco, Cal., stěžuje si br. Košarovu na dopis T. J. S. v Oakland, uveřejněný v Sokole Ameri-

ckém. Má býti vysvětleno, že dopis byl poslán jednou jmenovanou. Ustřední Vzdělávací Odbor má si odporučit člena náhradního a V. V. pak ho schválí. Usneseno vyzvat jednoty, které dosud nevrátily dotazníky, o poslání jich a činovníci jednot těch mají být za to učiněni zodpovědnými. Br. starosta oznamuje, že Lawndale státní banka je ochotna platit měsíčně úrok na vklady Sokolské Obce a proto usneseno, aby hotovost nalézající se na Americké Státní bance přenesena byla na Lawndale státní banku. Předsednictvo má vyřídit. Vzat v úvahu dopis župy Východní, aby otázka placení příspěvků pro Č. N. S. byla upravena. Při jednání o něm brány také na zřetel dopisy různých jednot, jichž členové zdráhají se platit na dále příspěvek ten buď úplně neb z části. Na konec usneseno, by příspěvek ten dle usnesení sjezdu byl odvolán, když mir jest podepsán. Vzhledem k tomu, že takové národní instituce, jakou je Č. N. S., je dlužno udržet, usneseno předložit jednotám k odhlasování návrh na 5centový čtvrtletní příspěvek ze člena na vydržování Č. N. S. Br. Kubec, zástupce S. O. v ústředně Č. N. S., na dotaz učiněný odpovídá, že jeho druh, br. Štěpina, téměř v ničem nepracuje s ním v souhlasu a popisuje nesnáz vzniklou Č. N. S. s lodí lásky. Poukazuje na to, že Svaz katolíků byl spolu s Ligou Slovenskou zastoupen také na výboru pro vypravení lodí, že však zástupcům obou těchto těles nejsou činěny žádné výtky, ale úřadovně Č. N. S. ano, a jak je tím podřívána půda této tak pro nás důležité organizaci. Jelikož část viny za to přičítána je bru. Štěpinovi, usneseno pozvatí tohoto do příští schůze, která má býti dne 14. července, aby vyslechnuto bylo i jeho stanovisko a poměr k Ústředně, který označován za vybíjení osobní nevraživosti, což v zájmu dobré a důležité věci nemůže býti přepřeno. Jednatel oznamuje zástupce s pracemi dosud vykonanými v záležitosti technického spojení se Slovenským Sokolem a uloženo, by psal bru. Křišťáfkovi do Ambridge, Pa., by telegraficky oznámil, v kolik hodin přijede do Chicaga, by starosta mohl dojeti na nádraží pro něho. Požádán také předseda Ú. V. V. br. Mueller, by se účastnil schůze spojovacího výboru 5. července v 10 hod. v Sokole Chicaga, kdež má býti pojednáváno také o sloučení prací osvětových. Předsednictvu odkázáno shodnouti se s předsednictvem župy Střední o koupi filmů průvodu o karnevalu. Za jedno kolo počítá br. Macha \$150.00, za druhé \$50.00. Br. starosta oznámil uvedení Sokolic Town of Lake dne 26. června. Schůze skončena o 12 hod.

T. Vonášek, jednatel.

Příjem v červnu 1919

Sokolice Libuše Dallas, Tex., za přisp. 1.55, pro Č. N. S. 26.00	27.55
D. A. Sokolice Astoria, N. Y. za přisp.	1.25
T. J. S. Antigo, Wis., za přisp.	14.80
Vegner A. za Krouž. k.	1.50
Hrvatsky Sokol za Krouž. kuž.	1.50
Č. A. Sokol Chgo za přisp. 20.70, do f. sjezd. 5.00, pro Č. N. S. 15.00	40.70
Hrvatsky Sokol za Skupiny	1.50
Katolická Jednota Sokol za 12 Těl. dětského 24.00, za dovoz 1.00	25.00
T. J. S. Detroit na oděvy	100.00
T. J. S. East St. Louis, na dluh	28.60
T. J. S. Svornost, Bronx, N. Y., za přisp. 12.60 do f. sjezd. 3.00, na oděvy 5.00	20.60
T. J. S. Crete, Neb. pro sirotky	50.00

T. J. S. Mladočech, Racine, Neb. za přisp. 30.10, pro Č. N. S. 22.20	52.30
Sokolice Philadelphia, za přisp. 3.00, do f. sjezd. 2.00, na oděvy 10.00, pro ČNS 6.00	21.00
Sokol Komenský na sirotky	150.00
Sokol Komenský, Guy, Tex. za přisp. 10.20, na na sir. 6.10	16.30
Úroky z hanky	4.77
T. J. S. Schenectady, na sirotky	43.60
T. J. S. Blesk, na sirotky	25.00
Sokolky Libuše, Omaha, Neb. za přisp.	5.60
Sokolice	26.60
Vracený ček	2250.00
Plzenský Sokol, za přisp.	144.70
T. S. D. a P. Newark, za přisp.	4.60
Sokol Tyrš, Cleveland, O., na sirotky	25.00
Z. O. S. Tyrš, Cleveland, O., na přisp.	15.00
Sokolice Tyrš, Omaha, Neb., za přisp.	7.40
T. J. S. New York, pro Č. N. S.	275.10
Všetečka Lee na sirotky, Cleveland, O.	5.00
T. J. Berwyn, na sirotky	25.00
Sokolice Tábor Slov. Lipy	40.80
T. J. S. Cleveland, O., za přisp. 106.80, na sirotky 100.00, pro Č. N. S. 51.90	258.70
Sokolice Cleveland, na sirotky	50.00
T. J. S. Schenectady za přisp. 29.00, pro Č. N. S. 21.00	50.00
Sokolice Plzeňské, na sirotky	50.00
Sokol Tábor Elovanské Lipy, na přisp. 91.20, Č. Z. B. Sokol Portland, Ore., na sirotky pro Č. N. S. 68.40	159.60
Sokolice San Francisco, na sirotky	100.00
T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb., na sirotky	100.00
D. A. S. New York, na sirotky	5.00
Sokolice Č. Z. B., Portland Ore, za přisp. 3.50 pro Č. N. S. 8.40	11.90
O. S. Mladočech, Racine na sirotky	10.00
Uhliř, K., Ellson, Minn., za knihy	5.00
Sokolice Town of Lake, zápisné	5.00
T. S. D. a P. za přisp. 3.90, pro Č. N. S. 10.20, Scenectady, N. Y.	14.10
D. A. S. Baltimore, Md. za přisp.	26.60
T. J. S. Blesk, Baltimore, Md. za přisp. 86.90 pro Č. N. S. 54.30	141.20
D. A. Sokolice, Brooklyn, N. Y. za přisp.	2.10
Sokolice Chicago, za přisp.	47.20
Sokol Moravan, Toledo, O., na sirotky	10.00
T. J. S. Fugner, L. Island, N. Y., za přisp. 25.60, pro Č. N. S. 19.20	44.80
T. J. S. Komenský, Guy, Tex., za přisp.	4.50

Celkem\$4596.47

Vydání v červnu 1919.

Číslo čeku	
390 Butler Bří. doplatek za oděviny	\$1412.50
391 Brandt & Sons, za obuv	2093.88
392 Pleschner Studio, za podobizny kroje	5.00
393 Čermák Jos., doplatek za knihu Tělovík dětský	225.00
394 Košar Jarka, za pořádání červnového Sokola Amerického	50.00
395 Paskovský Jos., za pořádání Technické Přílohy v červnu	20.00
396 Národní Tiskárna za 9,000 S. Am. 348.00, za dopravu 61.26	409.26
397 Kušta a Mejdrich za tisk náčelnických zpráv	30.00

398	Kušta a Mejdrich, za tisk poukázek pro U. T. O.	7.00
399	Vonášek T., služné 75.00, poštovné a dovozné 13.41	88.41
400	The Franklin Co., za štočky	20.80
401	Vokrál Jos., za poštovné na noviny, posílané vojínům v Sibiři	10.02
402	Kušta a Mejdrich za tisk 300 Dotazníků 5,000 agitačních dopisů, 5,000 Programů	59.00
403	Bohemian Printing Co. za tisk pamfletů Podstaty sok. myšlenky	52.50
404	Sokolská Obec za dluhopisy druhé půjčky Svobody od Sokolic Cleveland a T. J. S., Portland, Ore	100.00

Celkem\$4,582.57

Tisk S. Amerického	\$ 348.00
Doprava	61.26
Redakce	70.00
Štočky	25.80
Organisace	90.00
U. T. O.	262.50
Služné činov.	75.00
Poštovné a dovozné	13.41
Tiskopisy	21.50
Vypůjčeno z fondu Č. N. S.	3505.58
Různé	110.02

Celkem\$4582.57

ZÁPIS O SCHŮZI Ú. V. O., konané dne 20. června 1919.

Schůzi zahájil předseda br. dr. Ant. Mueller za přítomnosti brů. Raislera, Brichty, dr. Neumana a níže podepsaného jednatele. Zápis o minulé schůzi po přečtení schválen. Nepřítomnost omlouvá sestra Vinklárková nemoci, neomluven br. Kuták. Čten dopis bra. Nohejla od T. J. Nová Vlast, v němž žádá o seznam pomůcek a o dějiny národa českého. Jednatel oznamuje, jak byl vyhověl. Účet za tisk 5,000 brožur "Podstata myšlenky sokolské," znějící na \$52.50, poukázán k vyplacení. Poukazováno pak na dopis bra. Leitnera z New Yorku, v němž mezi jiným se praví: Podobný způsob psaní lze nalézt v listě zbankrotilé buržoasie atd. Propouštění dopisů takových do Sokola Amerického neuznáváno za správné. Každá stížnost na obsah Sokola Amerického má být napřed podána Ústř. Vzděl. Odboru a ten ji má uvážít, a uzná-li ji za správnou, má tak sdělit s pořadatelem, ale nemá být dovoleno, by pořadatel byl bezohledně kaceřován a byl nucen křiklavé výtky uveřejnit. S pořadatelem je to právě tak jako s učitelem, jenž před dětmi bývá podroben příkré kritice rodičů. Tak pozbývá se účta nejen k pořadateli, ale i k časopisu a pak i k celé organizaci. Vzata znovu na přetřes otázka získání inteligence do řad našich a získat tím i jejich součinnost. Usneseno požádati Vzdělávací Odbory žup, by vyzvaly různé organizace umělecké, by přiměly členy k přistupování k jednotám sokolským. Župa střední má požádat spolek českých lékařů a umělecký kroužek, župa východní má podobně učinit v New Yorku a ostatní župní výbory mají činit podobně. Jednáno pak o tom, že by Česká Obec Sokolská měla doporučovat členy své at' za jakoukoliv příčinou jedoucí do Spoj. Států na Sokolskou Obec, by jim mohla být poskytnuta bratrská rada a by mohli

také k bratřím promluvit a tak posílnit je k další práci. Při tom projevována myšlenka, která má být uvážena Výkonným Výborem, to jest, by při příštím sletu v Praze Sokolská Obec byla uznána Č. O. S. za jakousi větev. Jednáno o tom, jak uctěna by býti měla památka upálení Mistra Jana Husi v první národní svátek svobodné Čechoslovenské a jednání uloženo, by jak nejrychleji může vyzval všechny sokolské jednoty k uctění památky té. Usneseno, by jména tiskového výboru s adresami byla uveřejňována v Sokole Americkém. Tím schůze skončena.

ZÁPIS O SCHŮZI ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU

Župy Východní v New Yorku.

odbyvané v neděli dne 29. června v Děl. Amer. Sokolovně. Schůzi tuto zahájil starosta Jos. Modr, po vysvětlení, proč tato schůze byla odložena ze dne 15. června, přikročeno ku čtení zápisů z minulé schůze. Zápis čten a přijat tak jak zněl. Došlé dopisy od V. V. S. O. v A. čteny a jednotlivé body probírány a po projednání přijmuty a odkázány k vyřízení jednání. Finanční zpráva a seznam jednot patřících k župě východní tak jak ji V. V. zaslal, přijata a usneseno, ty jednoty, které dosud poplatek V. V. nezaslali, upomenouti a zástupcům připamatováno, by hleděli vše u svých jednot do pořádku přivést. Dle zprávy V. V. patří k župě Východní 38 jednot, z nichž 10 vyrovnáno nebylo. Výbor Župy nechce tentokrát uveřejnit jména jednot, které vyrovnány nejsou a proto čini pouze upozornění, aby jednoty více dbaly pořádku a tím také pomáhaly k rychlejšímu postupu v práci. Na to podávána zpráva Výboru, který měl na starosti vyřízení záležitosti newarských jednot. Zprávu podává starosta Jos. Modr. Z předu oznámil, že výbor se sešel a prohlédl všechny protokoly, které byly výboru dány k dispozici od newarských jednot. Oznamuje, že výbor našel jednu velkou technickou a právní chybu v zápiskách ze schůzí spojovacích a sice: V první schůzi usneseno přijmouti jméno "Tělocvičná Jednota Sokol", což však tajemník zapomněl dát do zápisu. V následující schůzi učiněna oprava a jméno zanešeno jak usneseno ve schůzi předcházející, ale učiněno opatření, že jméno to musí býti ještě dvakrát čteno, aby nabylo platnosti, což všemi přijmuto. Hned ale v zápětí podán návrh na jméno nové "Jednota Sokol Newark" a to bylo hned přijmuto, aniž by se dřívější usnesení zrušilo. Tu stala se ta chyba, která celé spojení boří. Tajemník na omluvu, proč nezanesl do zápisů jméno, které bylo přijato, odpovídá, že prý *myslel*, že nebylo dost členů z druhé strany přítomno, což uznáno za velmi chýbné, neb tajemník má do zápisu zanáseti jen to, co jednota usnese a ne co on si *myslí*. Na základě toho přišlo se k tomu poznání, že nebylo spojení učiněno a to, co učiněno bylo, že není platné. Dále oznamuje br. starosta, že Výbor zajel do Newarku dne 22. června, což předem bylo oznámeno newarským jednotám a uspořádána tam schůze, při které župní Výbor myslel docílit dohody. Hned ale při začátku bylo znáti, že někteří bratři jsou jak náleží připraveni, což jim až škodilo. Vytýkali se všemožné chyby jeden druhému, ale ze všeho nemohlo se přijíti k žádnému konci. Na objasnění Výboru, že jednoty si musí zvoliti nový výbor, který by našel cestu jak spojení znovu uskutečnit, což se také stalo. Schůze byla odročena na 1 hodinu a mezi tím výbory obou jednot se hleděly dohodnouti na novém jménu, které by bylo přijatelné všem. Po hodinovém jednání usnesl se výbor na jménu

"ČECHOSLOVÁK TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL V NEWARKU", jméno toto bylo všemi členy výboru z obou stran přijmuto a bratři se mezi sebou zavázali, že budou jméno to obhajovati a na něm státi, což zpečetili podáním si rukou a slibem, že žádný proti jménu tomu nevystoupí. Po tomto svolána schůze všech členů a podána zpráva výboru, který oznámil jak s hora uvedeno. Zde ale se stalo něco, co by každý Sokol musel odsouditi. Hned druhý řečník byl člen užšího výboru, který pracoval na jménu novém a začal do toho bušit, že on ví, že to dobrotu dělat nebude, když jméno to přijmuto bude. To překvapilo všechny bratry. Jednání takové odsouzeno na celé čáře a tím také celá schůze utrpěla a šlo se tak daleko, že Župnímu výboru vyčteno, že jedná nesokolsky a stranicky. To pak věc úplně dodělalo. Bylo dokázáno, že bratři Župního výboru na ničem se nepodíleli a že vše si vypracovali členové tamnějších jednot a proto Župní výbor nařčení odmítl a přestal dále jednat. Bylo vysloveno mnoho, co se ani do této zprávy nehodí a proto se pomine. V. V. má býti požádán o vysvětlení jak se stalo, že spojení uznal a jak dalece jej uznal. Dále má V. V. vysvětliti proč jednal přes hlavu Župy Východní a jednotu tu přijmul, aniž by to Župě oznámil. Veškeré jednání má se činiti prostřednictvím Župy, na což se znovu upozorňuje.

Sokol Rejsek pak podal zprávu z jeho cesty v Bridgeport, Conn. Právě, že šel s velkým nadšením za svým posláním, ale že byl zklamán. Myslel, že mu bude možno povzbudit tamnější krajany k větší lásce k tělocviku, ale místo toho byl prý požádán, aby to co možná zkrátil, aby to prý neškodilo obchodu. Smutné, ale pravdivé. Právě, že mnohdy je neštěstím, když taký spolek vlastní jakou budovu. Vzhledem k tomu, že na budově leží dluh, musí se vše ostatní zastrčiti do pozadí a hleděti si jen obchodu t. j. piti. Co se technické práce týče, praví, že cvičení ač malé, bylo přesně provedeno, což slouží ku cti cvičitele a těch několika cvičenců. Zpráva tato přijata a předseda děkuje br. Rejskovi za ochotu a nabádá jej, aby přes toto zklamání zůstal pevný a co možno pomáhal vštěpovat tam, kde štěpování je třeba. Na dotaz br. Leffnera, co je s tamnějším dorostem, bylo mu slíbeno, že se postarají o zavedení tělocvičné školy, což jaksi udobňuje a očekává se, že jednoty tam teprve počne správně pracovat. —

Zpráva z Garfield, N. J. — Oznamuje se cvičitelem Dudou, že se tam teď pilně cvičí a že se zavede co možno brzy dětská škola. Sokolice budou pořádati veřejné cvičení dne 3. července, cvičení toto má býti pořádáno ku povznesení sokolské činnosti v Garfield. Zpráva též přijata. Dodatečně podává zprávu zástupce Garfieldské jednoty, že dětská škola byla již zavedena a že dívky již cvičí, což s potěšením přijato.

Technický výbor Župy oznamuje, že bude pořádati společné veřejné cvičení župní v Little Ferry, N. J., kterého se účastní obě tamnější jednoty a apeluje se na všechno členstvo okolních jednot, aby se vystoupení tohoto co možno nejvíce účastnili. Zpráva tato přijata a zástupcům uloženo ve svých jednotách pro vystoupení toto pracovat. Pokladník Župy, Sokol Vyskočil předkládá členský lístek Národního Sdružení. Přijato. Usneseno vystaviti pověřující listiny pro zástupce Župy v Krajském Výboru, jednatel má vyříditi. Pro dobro podán návrh, aby byli čteny jména zástupců při každé schůzi, tak aby jednoty věděly, jak pilně jejich zástupci konají svoji povinnost. Návrh ten přijat a jména budou čtena. Jednota z Little

Ferry oznamuje své zástupce do Župy a sice: Sokol Frank Krejsa a Karel Kuss přijati. Usneseno požádati Sokola Kašpara, aby veškeré knihy a zprávy, co ještě u sebe chová, předal nynějšímu výboru. Co pravidlo ku vysílání členů na cesty agitační usneseno na následujícím platu: Za ztrátu pracovního dne platí se \$5.00, za cestu bez ztráty pracovního času platí se: na cestu 15 mil \$1.00, do 50 mil platí se \$2.00, přes 50 mil platí se \$3.00. Cestovné zástupců Župy platí si každá jednoty sama, na což se jednoty upozorňují. Zástupkyně Brooklynských Sokolic oznamuje zprávu, že zpráva a poplatky V. V. již zaslány byly. Přijato.

Finanční výkaz:

Příjem od bývalé Župy ve schůzích předešlých \$158.65
Od V. V. za první čtvrtletí 1919 doposud 238.40

Celkem \$392.05

Vydání:—

Za protokolní knihu Tech. Výboru\$.90

Za členství Nár. Sdružení 10.00

Rejsek a Leffner jízdné do Bridgeport, Conn... 8.00

Za tři knihy pro Župní úředníky 6.00

Poštovné a různé potřeby jednatele 1.35

F. Hájek, poštovné při organizaci Župy a zbylé známky 1.50

Jízdné šesti člennému výboru do Newarku 3.25

Celkem\$ 31.00

Zbývá u br. pokladníka\$361.05

Výkonný Výbor se má požádati, aby nařídil uveřejnění adresáře jednot v Obci každé 3 měsíce, jak na sjezdu usneseno. — Po tém schůze br. starostou skončena.

Karel E. Hrbek, jednatel,
1502 — First Ave. New York.

III. ZÁPIS ZE SCHŮZE TECH. ODB. ŽUPY VÝCHOD.

Schůze konána 15. června v místnosti D. A. S. v New Yorku, kterouž zahájil náčelník Josef Gregor. Protokol z poslední schůze čten a přijat. Předléhal dopis z Chicaga, jemuž odpověděno na dotaz stran obrátů dle způsobu amerického, že bude se tak dít, totiž na pravou stranu, což bude podrobněji vysvětleno v Sokolu Americkém. Od Jednot v Little Ferry nedošla doposud žádná odpověď ohledně společného cvičení, dáno však na vědomí zástupci v Little Ferry, aby věc jim vysvětlil a odpověď má podána býti do 29. června ku náležitému připravení. Podána zpráva z Bridgeport, jež byla s díkem přijata. Zároveň přijata byla radostně zpráva z Garfield, kdež cvičení jde znamenitě ku předu. Z Newarku opět podáno přání ku přijetí k Sokolské Obci s poukazem na jejich neochabující činnost.

Konečně náčelník požaduje od každého člena neb členkyně Tech. Odboru vypracování jednoho výkonu z toho neb onoho oddělení co přípravu ku veřejnému vystoupení Župy na Východě, kteréž by se mohlo odvíjeti v podzimních měsících t. r. Podány 2 účty, jež odkázány byly k vyplacení župním výborem.

Tím celý zápis ukončen a schůze uzavřena náčelníkem br. Jos. Gregorem. — Znamenal Ferd. Slavík.

Bratři! Když zasíláte výpravěmu změnu adresy, neopomeňte napsati též adresu starou a jméno jednoty, ku které patříte. Činí to velké obtíže zvláště v městech, kde je více jednot, aneb kde se člen stěhuje z jednoho státu do druhého. Stále se upozorňuje, ale málo se dbá!

Veřejné cvičení v Bridgeport, Conn. — Zpráva technického pozorovatele Župy Východní.

Po poslední čtyři roky činnost Sokolstva na východě nebyla tou, jakou býti měla. Nebylo to snad liknavosti, naopak: bylo to zvýšenou činností většiny sokolských pracovníků.

Vinou německé a nebožtíka rakouské bestie vyvolaná válka, nové nám uložila povinnosti. S napětím všech sil pracováno sokolskými činnovníky v Odbočkách Čes. Národ. Sdružení. A výsledek druhé této práce je sladké ovoce československé samostatnosti.

Nyní po válce pracovati musíme nadále, nemusíme však pracovati tak horečně jako v oné kritické době. Nemusíme síly naše třístiti, nýbrž celou naši pozornost obrátiti do tělocvičen — a to z větší chuti ještě než před tím. V měsíci dubnu zorganizoval se župní cvičitelský sbor, zvoleni činnovníci na všechna místa, technický odbor a technický pozorovatel. Tato práce připadla na mne.

* * *

Jednota D. A. Sokola v Bridgeport, ohlásila veřejné cvičení na 29. květen t. r. na oslavu 15letého trvání.

Jel jsem tam s bratrem Rejskem. Br. Rejsk byl poslán co řečník. Byli jsme vřele uvítáni a tak se nám tam zalíbilo, že jsme tam zůstali až do druhého dne.

Přišel čas ku cvičení — četa Sokolů jde! A zde bylo viděti, že sokolská jiskra zde neuhaslá, vzdor tomu, že po delší čas pouze doutnala; naopak, zdá se, že jasnějším zazářil světlem. Prostné bylo pěkně složené, dobře nacvičené a výborně provedené, bez počítání a bez hudby. Cvičení na bradlech bylo uspokojivě provedeno, až na malé výjimky. Pyramidy na bradlech byly dobře sestavené, a též bylo viděti dobře nacvičení a provedení bez chyby.

Jeden však následkem války a tříštění sil práci v národní akci pozoroval jsem v Bridgeport, (jisto jest, že ty samé poměry jsou v jednotách jiných též) a sice, že pohřešil jsem žactvo, dorost i Sokolice při veřejném vystoupení. Toto musí Bridgeport překonat. Znáje činnovníky v této Jednotě, věřím pevně, že v brzkou uvidím jak žactvo, tak dorost i Sokolky opět při cvičení. Dorost je našim zítřejším Sokolstvem a nebudeme-li si dorostu pilně hleděti, trpké sklídíme ovoce. Nemožno nám spoléhati se více na příliv sil ze staré vlasti, naopak, dříve budeme síly ztráceti, a proto spočívá na nás úkol dvojnásobný. Bratři, tužme se!

E. Lefner.

ZÁSILKY PRO ČESKOSLOVENSKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ.

Československý Červený Kříž žádá, by veškeré vagonové a vlakové zásilky pro Československý Červený kříž byly výhradně adresovány na: Depot de la Croix Rouge Tchecoslovaque, Smíchov, République Tchecoslovaque.

Československý generální konsulat
v New Yorku.

UPOZORNĚNÍ.

Sborům, které drží dluhopisy Národní síně ze Wilson, Kansas: Zašlete držené dluhopisy a budou vám vyplaceny, na Patronát Národní Síně, Wilson, Kansas.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Z T. J. S. Philadelphia, Pa., vystoupil Frank Trojan a Albert Kahoun.

— Do Žen. Odb. Sokola Havlíček v Clevelandu přijata byla Anežka Škvor. Vystoupily Matilda Šebánek a Marie Kuneš. Pro neplacení vyloučeny Anna a Albina Brabenec.

Z T. J. S. Schenectady, N. Y., vystoupil Jos. Zatrepálek. Zemřel Jar. Weber.

— Do T. J. S. New York přijati byli: William Reich, Frank Ticháček. Odstoupili Jos. Pacák a Jan Jahoda II.

— Do T. J. S. St. Louis, Mo., přijat byl Jos. Kadlec.

— Z T. J. S. Antigo, Wis., vyloučení byli: Jos. Runštik, Ant. Novotný, Fr. First, Jos. Malý, Fr. Urban, G. Kaplánek.

— Do sboru Sokolek v Portland, Ore., přijata byla Julie Dilley. Odstoupily Martha Kremlova, Marie Eckton, roz. Křepelova.

— Z Jednoty Děl. Amer. Sokolic v New Yorku vystoupily: Marie Doležal, Antonie Eichler, Marie Chudoba, Anna Kalous, Marie Kolínek, Marie Jelínek.

— Do T. J. S. Lyons, Ill., přijati byli Anton Němeček, Rud. Muler a s přest. listinou od Sok. Slávoje Karel Duffek.

— Z T. J. S. Fort Worth, Tex., vystoupili: Fr. Přaslička a Vlád'a Lukša.

— Z T. J. S. Oklahoma City, Okla., vyloučení byli před třemi měsíci J. M. Kotek a J. S. Vaněk, což omylem uveřejněno nebylo.

— Z T. J. S. Crete, Neb., vyloučen pro neplacení Ant. Stehlík.

— Z T. J. S. Cleveland vyloučen byl Jan Osička.

— U sboru Sokolek Philadelphia, Pa., zemřela Frances Abeles.

— Do T. J. S. Detroit, Mich., přijat byl Jan Hromádka. Vystoupil Fr. Prokop. Vyloučení pro neplacení R. Haluza a Fr. Juřík. S přest. listinou odstoupili Karel Hurych a B. Klekar.

— Do Děl. Am. Sokola v New Yorku přijat byl Fr. Fiedler. Odstoupil Hugo Bárta. Zemřeli Jan Štírký a Leop. Kochman.

— Ze sboru Sokolek Tábor v Chicagu vystoupily: Františka a Kateřina Andrlé, Ella Krejčí.

— Do sboru Plzeňských Sokolek v Chicagu uvedeny byly: Lillian Herdová, Helena Hallerová, Irena Nováková, Mildred Vondrašová, Mae Nedvědoá, Libuše Pařízková, Růžena Sedláková, Ella Smetanová, Olga Petřtylová, Libuše Bláhová, H. Herrmanová. S přestupní listinou uvedeny F. Hartmanová, A. Zýková. Odstoupily: K. Schalková, M. Kandlíková, V. Pokorná, W. Launeová, L. Voříšková, E. Rothová, S. Rothová.

— Do T. J. S. Čechie v Chicagu přijat byl Jan Hrdlička.

— Do T. J. S. Havlíček-Tyř v Chicagu přijati byli: Frank Procházka, V. Formánek, J. Čalek, Otto Burda, Josef Kallous, Jan Petrovič, Jan Nagl, Václav Solač, Frank Stancel.

— Do Sokola Chicago přijati byli: Jan Holub, Rudolf Kačer, Frant. Dobíáš, Frant. Petrželka, Albert Hrubý, Frant. Ručka, Dr. Ant. Osička, Frant. Mužík, Josef Pinkas, Fr. Polena. Vystoupil Fr. Ježek.

Nebažím po jiné cti, leč po té, abych byl a slul mužem poctivým. Poctivost žádá především otevřenost a netajivost, úplnou srovnalost v řečích i skutcích; musíme míti napřed pevné přesvědčení, a pak jednati podle něho!

Frant. Palacký.

ADRESÁŘ

V. V. Sokolské Obce

v Americe.

Adresář členů V. V. Sokolské Obce v Americe

Schůze jsou v knihovně Sokola Chicago, 2345 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill., poslední pondělí v měsíci.

Jos. Plaček, starosta, 2347 So. Kedzie Ave., tel. Rockwell 2199; náměstek sestra Marie Štěpánková, 2232 So. Kedzie Ave., tel. Rockwell 1385; jednatel Tom. Vonašek, 1647 So. St. Louis Ave., tel. Rockwell 6456; pokladník Jan Makýta, 2329 So. Sawyer Ave., tel. Rockwell 2199; Jos. Paskovský, náčelník, 2606 So. Millard Ave., tel. Lawndale 120; členové: Jos. Cermák, 2533 So. Central Park Ave., tel. Rockwell 5060; Jarka Košar, 1928 So. 63 Ct., Berwyn, Ill.; Ant. Doležal, 2448 So. Kedzie Ave., tel. Rockwell 708; C. Popelka, 1453 So. Kedvale Ave., telefon Lawndale 6830; F. J. Kubec, 5343 W. 25 St., Cicero, Ill.; tel. Cicero 97; Adolf Vlk, 4132 W. 22. St., tel. Lawndale 3776; J. F. Štěpina, 18. ul. a Blue Island Ave., tel. Canal 3860; V. Černý, 2135 W. 19. St., tel. Canal 4127; Šlaufova Marie, 4132 W. 22. St., tel. Lawndale 3776; Terezie Dobrášková, 1208 W. 18. St., tel. Canal 4350; Marie Brichtova, 2551 So. Turner Ave., Katerina Kubičková, 1417 So. Harding Ave., tel. Lawndale 3636; Dr. A. Mueller, 1817 Loomis St., tel. Canal 1948; Dr. K. Neumann, 1441 W. 18. St.; tel. Canal 4680.

Poštovní peněžní poukázky a čky bud' tež psány na jméno J. Makýty a bud' tež posílány na jednatel T. Vonašek, 1647 So. St. Louis Ave. K čku připočítejte 10c na výměnu.

Ústřední Technický Odbor. Schůze první neděli v měsíci o 9. hod. dop. v Sokole Chicago. Jos. Paskovský, náčelník, 2606 So. Millard Ave., tel. Lawndale 120; 1. náměstek J. Bednářik, 5135 So. Rockwell St.; 2. nám. sestra Zdenka Háč-Vosátková, 1834 So. Laffin St., tel. Canal 3267; jednatel T. Vonašek, 1647 So. St. Louis Ave., tel. Rockwell 6456; členové Jarka Košar, J. Cermák, J. Brouk, V. Černý, Alma Zavřelova.

Ústřední Vzdělávací Odbor. Schůze každý třetí pátek večer u br. Mueller, 1817 Loomis ul. Dr. Ant. Mueller, předseda, 1817 Loomis St., tel. Canal 1948; náměstek sestra Julie Háč-Vosátková, 1834 So. Laffin St., tel. Canal 3267; jednatel T. Vonašek, 1647 So. St. Louis Ave., tel. Rockwell 6456; členové Aug. Raisler, 2012 So. Crawford Ave., tel. Lawndale 3877; dr. Karel Neumann, 1441 W. 18. St., tel. Canal 4680; Jan L. Kuták, 6411 Sinclair Av., Berwyn, Ill., tel. Berwyn 603 R.; M. Brichta, 2551 So. Turner Ave., tel. Lawndale 4400.

Veskeré dopisy Výkonnému Výboru, neb Ústřednímu Technickému Odboru a Ústřednímu Vzdělávacímu Odboru bud' tež adresovány na jednatel: Tomáš Vonašek, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední Výbor: Starosta Jos. Modr; náměstek Ad. Kohnas; jednatel K. Hrbek, 1502 First ave.; pokladník A. Vyskočil. Schůze poslední pondělí v měsíci.

Technický Výbor Župy Východní. Náčelník: Josef Gregor, 1317—I. Ave., New York City; 1. nám. náč. Vojtěch Hlavatý, 1427 Ave. A., New York City; 2. nám. náč.: Josef Duda, 433 So. 10th St., Newark, N. J.; zapisovatel: Ferd. Slavík, 410 E. 75th St., New York City. Schůze každou 3. neděli dopoledne v místnosti D. A. Sokola, 525 E. 72. St., kamž bud' tež adresovány všechny dopisy.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; náčelník Fr. Štětká, 2010 S. Ashland Ave.; tajemník Em. Lopata, 816 N. Rose St. Baltimore; Jednota Sokolice v Baltimore, Md.; schůze 4. pátek v Sokolovně; tajemnice Marie Česká, 1623 Gorsuch Ave. Tel. Home-wood 2615-W; náčelnice Markéta Musil, 419 N. Castle St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; schůze 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; tajemník Jos. Svoboda, 22 Purvis St., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J.; schůze 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; tajemník Arnošt Julius Podlucky, 123—19th Ave., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v číslé 497 E. 166th St.; tajem. Jos. Kruta, 410 E. 163. St.

T. J. S. New York; schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 420-424 E. 71st St.; tajemník Ant. Gregor, 420-424 E. 71. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; schůze 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3. hod. odpol.; tajemník Emil Abeles, 2201 N. 4. St.

Těl. Sbor Sokolek Philadelphia, Pa., koná schůze 1. neděli v měsíci v 8. hod. večer v České Národní Budově, 2202 N. Marshall St. Tajemnice Marie Křížáček, 1124 So. 2. St.

T. J. S. Rip, Pittsburgh, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Sini, 100 Vinal St.; tajemník Miloslav Janouch, 1008 Sheffield St., N. S., Pittsburgh, Pa.

T. J. S. Westfield, Mass.; schůze 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; tajemník Fr. Třešňák, 26 George St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku; schůze poslední čtvrtek v Sokolovně; taj. Anna Jirsová, 433 E. 72. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59—2nd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J.; schůze vždy druhou středu; tajemnice Antonie Hvězda, 656 So. 20. St.

T. J. S. Little Ferry, N. J.; schůze 3. čtvrtek; tajemník Fr. Nepil, Redneck Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J.; schůze 3. pátek; tajemnice Ant. Kovalský, box 117, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y.; tajemník Fr. Tuma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y. Schůze 1. a 3. pondělí v Sokolovně, 115—5th Ave. Taj. Fr. Prokop, 52—3rd Ave.

T. J. S. Dívek a Paní v Schenectady, N. Y. Taj. Blaž. Maturová, 520 Congress St.

D. A. Sokol v Yonkers, N. Y. Schůze každou 1. středu v měsíci u br. Fr. Štastný, 274 Ashburton Ave., Yonkers. Starosta Jos. Bartoš, 30 Mulberry St.; prot. taj. Jar. Mrlik, 423 Walnut St.

D. A. Sokol Brooklyn, N. Y., koná své měsíční schůze každou 1. sobotu v měsíci v "Balkan Hall", 193 Knickerbocker Ave., Brooklyn, N. Y. Prot. taj. Rud. Waldhauser, 157 Evergreen Ave., Brooklyn; fin. taj. Fr. Vostrý, 390 Melrose St., Brooklyn, N. Y.

D. A. Sokol New York koná své schůze každé 3. úterý v měsíci v Sokolovně v 72. ulici Starosta Ant. Vyskočil, 525 E. 72. ul.; prot. taj. Fr. Št. Šimek, 1376 Ave. A.; fin. taj. Jiří Váchal, 426 E. 73. ul.

D. A. Sokol Long Island, N. Y., koná schůze každý první pátek v měsíci v místnosti br. Fr. Kohna, 12 Forest St., Winfield, L. I., N. Y. Prot. taj. Jar. Valenta, 43 Forest St.; fin. taj. Jos. Luhan, 22 Worthington St., L. I., N. Y.

D. A. S. Newark, N. J., koná své schůze každou 1. neděli v měsíci v Nár. Budově, 19. Ave. 17. St., Newark, N. J. mezi 10. a 12. hod. dopol. Prot. taj. Vác. Hažmuka, 27 Edmund Place, Newark, N. J.; fin. taj. Jos. Stojan, Vant Hall Road, Vant Hall, N. J. Dopisy na prot. tajemníka.

D. A. Sokol Little Ferry, N. J., koná své schůze každé 3. pondělí v měsíci v budově D. A. Sokola na Washington Ave., Little Ferry, N. J. Fin. taj. Al. Heinige, Little Ferry; prot. taj. Frant. Kolací, Little Ferry, N. J.

D. A. Sokol Astoria, L. I., N. Y., koná schůze 2. pondělí v měsíci v Čes. Domově, roh Woolsey a 2. Ave. Prot. taj. Jos. Havrda, 297 Lawrence St.; fin. taj. Anton Vavříčka, 297 Lawrence St.

Děl. Amer. Sokol, Baltimore, Md., koná své schůze každý 3. pátek v měsíci v Sokolovně, roh Gay a Preston St. Pot. taj. a dopisovatel F. Kaláš, 11 N. Rose St.; účetní Fr. Steiner, 712 N. Glover St.

D. A. S. Garfield, N. J., koná své schůze každou 4. neděli dopol. v měsíci v míst. p. A. Magosyho, roh Palisade Ave. a Monroe St., Garfield, N. J. Prot. taj. F. Kutenberg, 119 Willard St., Garfield, N. J.

D. A. S. v Hudson Co. pořádá schůze každou první středu v měsíci ve své Sokolovně, 404 Main St., Union Hill, N. J. Prot. taj. V. Kremen; účet. A. Hrbek.

D. A. S. Elizabeth, N. J., koná své schůze každý 3. pátek v měsíci v místnosti Café Dahmen, 401 E. Jersey St. Prot. taj. Max Kunc. Dopisy na místnost: Café Dahmen, cor. 4th a Jersey St., Elizabeth, N. J.

D. A. S. Bridgeport, Conn., koná své schůze v Národní Budově 2. středu v měsíci. Jednatel Frank Zeller, 121 Deacon St.

Dillonvale, O. Starosta Vác. Loos, R. F. D. 105; taj. Fr. Brož, Lock Box 85; pokl. Jos. Bláha, Box 122. Veskeré dopisy na taj. D. A. S. Bellaire, O., koná schůze každou 4. neděli odpol. v Česko-Slov. Sini, Harrison St., Bellaire, O. Taj. M. Macháček, 4152 Trumbull St., Bellaire, O.

So. Boston, Mass. Jednatel V. Vepřek, 16 Atlantic St., So. Boston, Mass. Schůze každý 1. pátek v měsíci.

Sbor Děl. Amer. Sokolice v New Yorku koná své schůze 1. čtvrtek v měsíci v místnosti Děl. Amer. Sokola na 72. ul. Prot. taj. M. Richardová, 408 E. 78. ul.

D. A. S. Winfield, L. I., N. Y. Schůze 1. pátek v měsíci v místnosti br. Fr. Kohna, Forest, roh 12. ul. Jednatel J. F. Tichý, 51 Forest St.

Sbor D. A. Sokolek ve Winfield, L. I., koná schůze každý 3. čtvrtek v měsíci v místnosti br. Fr. Kohna, Forest St., Winfield, L. I. Prot. taj. Anna Handschur, 41 Forest St.

Sbor Děl. Amer. Sokolice v Astoria, L. I., N. Y., koná schůze každý druhý pondělík v měsíci v Čes. Domově. Prot. taj. M. Matlach, 267 Park Place.

Děl. Amer. Sokolice v Hudson Co. pořádá schůze druhý čtvrtek v měsíci ve své Sokolovně, 404 Main St., Union Hill, N. J. Prot. taj. Alb. Luxova.

Sbor D. A. Sokolice v Yonkers, N. Y., koná svoje měsíční schůze každý 2. čtvrtek v měsíci v čísl. 274 Ashburton Ave., Yonkers, N. Y. Prot. taj. Lud. Mrlik, 456 Walnut St.

Sbor Děl. Amer. Sokolice v Little Ferry, N. J., koná schůze každou 2. středu v měsíci v budově D. A. Sokola v Little Ferry, N. J. Prot. tajemnice Marie Kolací; účetnice Ter. Holubcová.

Sbor D. A. Sokolice v Newarku, N. J., koná své schůze každou 1. neděli v měsíci v Národní Budově, roh 19. Ave. a 17. St., Newark, N. J. Prot. taj. Mag. Cupka, 236—18. Av., Newark, N. J.

Sbor D. A. Sokolice v Brooklyně, N. Y., pořádá schůze každý čtvrtek v měsíci v místnosti (Balkan Hall, 193 Knickerbocker Ave., Brooklyn). Prot. taj. Anna Daniels, 35 Eldert St., Brooklyn, N. Y.

Sbor D. A. Sokolice v Garfield, koná své schůze každé první úterý v měsíci v místnosti p. A. Magosy, roh Palisade Ave. a Monroe St., Garfield, N. J. Prot. taj. Marie F. Machova, 27 Lederer St., Garfield, N. J.

Župa Severo-Východní. Sídlo v Clevelandu.

Schůze poslední sobotu v měsíci u Sok. Cleveland v 8. hod. večer. — Starosta: V. Přeck, 3272 Fulton Rd.; proz. jednatel: A. Pankal, 3541 E. 133 St.; náčelník: Fr. Pliska, 2303 E. 83. St.; pokladnice: Alžběta Krawcova, 2487 E. 86. St.

Tech. Odbor Župy Severovýchodní koná pravidelné schůze každou první středu v měsíci v Sokole Cleveland v 8. hod. večer a cvičební hodiny každou druhou neděli po schůzi Tech. Odboru v Sokole Cleveland od půl desáté do 11. hod. dop. Náčelník: Frant. Pliska; podnáčelník: Boh. Klimeš; taj. Lad. Brantl, 11818 Parkview Ave., Cleveland, O.

Sokol Cleveland; schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2. hod. odpolodne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; tajemník Vác. Kunáček, 2483 E. 86. St.

Těl. Jednota Sokolek Cleveland. Schůze 1. neděli v měsíci ve 4. hod. odpol. Tajemnice Marie Procházková, 2534 E. 128. St.

Sokol Čech, Cleveland, O.; schůze 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štibr, 3251 E. 55th St., S. E.

Sokol Detroit, Mich. Schůze 1. sobotu v měsíci v Čes. Nár. Domě, roh Tillman a Butternut ave. Taj. Bedřich Pecha, 604 Magnolia ave.; účetní Louis Čáp, 668 Clark ave.; pokl. Vác. Becker, 78 Humboldt.

Sokol Lorain, Lorain, O.; schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Tajemník Vác. Mužík, 2850 Lexington Ave.

Sokol Havlíček v Cleveland, O., koná své schůze 4. středu v měsíci v Čes. Národní Sini na Broadway. Jednatel Jos. W. Petř, 3096 Otakar St., náčelník Boža Klimeš, 5757 Portage ave.

T. J. Sokol Nová Vlast, pořádá schůze každou první neděli v měsíci urdit v 9. hod. ráno. Tajemník Fr. Wagner, 3349 Fulton Rd., Cleveland, O.

Sokol Moravan v Toledo, O., koná schůze poslední neděli v místnosti J. Kačmařika, 2002 Front St. Taj. Pav. Tomešek, 2340 Caledonia St.

Sokol Fugner-Tyrš v Dayton Ohio, 202 Troy St., u Varšavy. Schůze 3. neděli dopoledne. Cvičí se v pátek od 8 do 10. Jednatel J. Novotný, 3326 E. 2nd St.

Sokol Tyrš, Cleveland, O., koná schůze v místnosti na rohu Buckeye Rd. a E. 111. každou 1. neděli v měsíci v 9. hod. ráno St. Starosta: Al. Hrabák, 11621 Parkview ave. Jednatel: Frant. Ověčáček, 11726 Parkview Ave.

Ženský Odbor Sokola Havlíček v Clevelandu, O., koná schůze 3. středu v měsíci v Národní Sini (Besídky) na Broadway. Tajemnice Karla Racková, 3611 E. 55. St.; náčel. Marie Kasalová, 5042 Pershing Ave.

Ženský Odbor Sokola Nová Vlast v Clevelandu, O., schůze 3. pondělí v Čes. Sini Sokol na Clark Ave. Tajem. Marie Rehuha, 3812 Carlyle ave.

Ženský Odbor Sokola Tyrš koná schůze každou 1. neděli v měsíci v místnosti obě. Berty, Buckeye Rd., roh E. 111. ul. Taj. Barbora Čada, 3013 E. 121. St.